

KONWENCJA

o substancjach psychotropowych,

sporządzona w Wiedniu dnia 21 lutego 1971 r.

W imieniu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

RADA PAŃSTWA
POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 21 lutego 1971 roku została sporządzona w Wiedniu Konwencja o substancjach psychotropowych.

Po zaznajomieniu się z powyższą konwencją Rada Państwa uznała ją i uznaje za słuszną z zastrzeżeniami do artykułu 19 ustępy 1 i 2 oraz artykułu 31 ustęp 2 Konwencji, zgłoszonymi przy jej podpisaniu; oświadcza, że wymieniona Konwencja jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona, oraz przyrzeka, że będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został Akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Dano w Warszawie dnia 14 listopada 1974 roku.

L. S.

Przewodniczący Rady Państwa: *H. Jabłoński*

Minister Spraw Zagranicznych: *S. Olszowski*

(Tekst konwencji jest zamieszczony w załączniku do niniejszego numeru.)

Przebieg.

Konwencja o substancjach psychotropowych.

Wstęp.

Strony

w trosce o zdrowie i dobrobyt ludzkości, stwierdzając z niepokojem istnienie problemu zdrowia publicznego i problemu społecznego, które powstały wskutek nadużywania niektórych substancji psychotropowych,

zdecydowane zapobiegać nadużywaniu tych substancji i nielegalnemu obrotowi, który ono powoduje, oraz zwalczać je,

uważając, że konieczne jest zastosowanie surowych środków dla ograniczenia używania tych substancji tylko w celach legalnych,

uznając, że używanie substancji psychotropowych do celów leczniczych i naukowych jest niezbędne i że możliwość zaopatrywania się w nie w tych celach nie powinna być przedmiotem niesłusznych ograniczeń,

przekonane, że kroki podejmowane przeciwko nadużywaniu tych substancji, ażeby były skuteczne, powinny być skoordynowane i powszechne,

uznając właściwość Organizacji Narodów Zjednoczonych w zakresie kontroli substancji psychotropowych i pragnąc, aby zainteresowane organy międzynarodowe działały w ramach tej Organizacji,

przekonane, że dla osiągnięcia tych celów niezbędne jest zawarcie konwencji międzynarodowej, uzgodniły, co następuje:

Artykuł 1

Znaczenie określeń.

Jeżeli nie podano wyraźnie innego znaczenia lub jeżeli inne znaczenie nie wynika z kontekstu, następujące określenia użyte w Konwencji mają niżej wskazane znaczenie:

- a) „Rada” oznacza Radę Gospodarczą i Społeczną Organizacji Narodów Zjednoczonych,
- b) „Komisja” oznacza Komisję Środków Odurzających Rady,
- c) „Organ” oznacza Międzynarodowy Organ Kontroli Środków Odurzających, utworzony na podstawie Jednolitej konwencji o środkach odurzających z 1961 r.,
- d) „Sekretarz Generalny” oznacza Sekretarza Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych,
- e) „substancja psychotropowa” oznacza każdą substancję naturalną lub syntetyczną lub każdy produkt naturalny zamieszczony w Wykazie I, II, III lub IV,
- f) „preparat” oznacza:
 - i) każdy roztwór lub mieszaninę w jakimkolwiek stanie fizycznym, zawierające jedną lub więcej substancji psychotropowych, lub
 - ii) jedną lub więcej substancji psychotropowych, którym nadano postać dawek,
- g) „Wykaz I”, „Wykaz II”, „Wykaz III” i „Wykaz IV” oznaczają spisy substancji psychotropowych odpo-

wiednio ponumerowane, załączone do niniejszej Konwencji, które mogą być zmieniane zgodnie z artykułem 2,

- h) „wywóz” i „przywóz” oznaczają, stosownie do odpowiednich znaczeń tych pojęć, fizyczne przemieszczenie substancji psychotropowej z jednego Państwa do innego Państwa,
- i) „wyrób” oznacza wszelkie czynności, za pomocą których można otrzymywać substancje psychotropowe, łącznie z oczyszczaniem i przetwarzaniem substancji psychotropowych na inne substancje psychotropowe; określenie to obejmuje również wyrób preparatów innych niż sporządzane na podstawie recepty w aptece,
- j) „nielegalny obrót” oznacza wyrób substancji psychotropowych lub handel nimi, dokonywane niezgodnie z postanowieniami niniejszej Konwencji,
- k) „rejon” oznacza każdą część Państwa, którą na podstawie artykułu 28 uważa się za odrębną jednostkę ze względu na cele niniejszej Konwencji,
- l) „pomieszczenia” oznacza budynki lub części budynków, jak też tereny do nich przynależne.

Artykuł 2

Zakres stosowania kontroli nad substancjami.

1. Jeżeli jedna ze Stron lub Światowa Organizacja Zdrowia posiada informacje o jakiejś substancji nie objętej jeszcze międzynarodową kontrolą, z których, jej zdaniem, może wynikać konieczność umieszczenia tej substancji w jednym z Wykazów załączonych do niniejszej Konwencji, przesyła Sekretarzowi Generalnemu zawiadomienie o tym wraz z wszystkimi informacjami, które je uzasadniają. Ten sam tryb stosuje się, jeżeli jedna ze Stron lub Światowa Organizacja Zdrowia będzie miała informacje uzasadniające przeniesienie substancji z jednego Wykazu do innego lub wykreślenie jej z Wykazów.

2. Sekretarz Generalny poda do wiadomości to zawiadomienie, jak też wszelkie informacje, które uzna za istotne, Stronom, Komisji oraz jeżeli zawiadomienie przesyła Strona — Światowej Organizacji Zdrowia.

3. Jeżeli z informacji przesłanych wraz z zawiadomieniem wynika, że dana substancja nadaje się do umieszczenia w Wykazie I lub Wykazie II załączonym do niniejszej Konwencji na podstawie ustępu 4 niniejszego artykułu, Strony zbadają w świetle wszystkich posiadanych informacji możliwość tymczasowego zastosowania wobec tej substancji wszystkich środków kontroli stosowanych odpowiednio do substancji umieszczonych w Wykazie I bądź Wykazie II.

4. Jeżeli Światowa Organizacja Zdrowia stwierdzi:

- a) że dana substancja może
 - i) 1) wywołać stan zależności; i
 - 2) powodować pobudzenie bądź hamowanie w

ośrodkowym układzie nerwowym prowadzące do omamów albo do zaburzeń czynności motorycznych lub zaburzeń sądu, lub zachowania, lub postrzegania, lub nastroju bądź

ii) podobne nadużywanie i podobne szkodliwe skutki, jakie wywołują substancje umieszczone w Wykazach I, II, III lub IV; i

b) że są wystarczające dowody, iż nadużywa się lub istnieje prawdopodobieństwo nadużywania tej substancji w sposób stwarzający problem dla zdrowia publicznego i problem społeczny, uzasadniające poddanie jej międzynarodowej kontroli,

Światowa Organizacja Zdrowia przedstawi Komisji ocenę tej substancji, w której wskaże w szczególności rozmiary nadużywania lub prawdopodobieństwo nadużywania ocenianej substancji, stopień wagi problemu dla zdrowia publicznego i problemu społecznego oraz stopień użyteczności ocenianej substancji dla celów leczniczych, jak też zalecenia co do ewentualnych środków kontroli, których zastosowanie byłoby celowe w świetle tej oceny.

5. Biorąc pod uwagę oświadczenie Światowej Organizacji Zdrowia, której oceny w sprawach medycznych i naukowych są miarodajne, i uwzględniając czynniki gospodarcze, społeczne, prawne, administracyjne i wszelkie inne, które uzna za istotne, Komisja może umieścić daną substancję w Wykazie I, II, III lub IV. Komisja może zażądać uzupełniających informacji od Światowej Organizacji Zdrowia lub z innych odpowiednich źródeł.

6. Jeżeli zawiadomienie dokonane na podstawie ustępu 1 dotyczy substancji już umieszczonej w jednym z Wykazów, Światowa Organizacja Zdrowia przekaże Komisji swoje nowe stwierdzenia, jak też nową ocenę tej substancji, którą może wydać zgodnie z ustępem 4, oraz wszelkie nowe zalecenia co do środków kontroli, które mogą jej zdaniem być odpowiednie w świetle tej oceny. Komisja, biorąc pod uwagę oświadczenie przedstawione przez Światową Organizację Zdrowia zgodnie z ustępem 5, jak też uwzględniając czynniki wymienione w tym ustępie, może powziąć decyzję o przeniesieniu tej substancji z jednego Wykazu do innego lub o skreśleniu jej z Wykazów.

7. O każdej decyzji Komisji, powziętej na podstawie niniejszego artykułu, Sekretarz Generalny zawiadomi wszystkie Państwa Członków Organizacji Narodów Zjednoczonych, Państwa nie będące Członkami Organizacji Narodów Zjednoczonych, które są Stronami niniejszej Konwencji, Światową Organizację Zdrowia i Organ. Decyzja ta nabiera pełnej mocy w stosunku do każdej Strony po upływie stu osiemdziesięciu dni od daty podania jej do wiadomości, z wyjątkiem Strony, która w tym okresie, w odniesieniu do decyzji o umieszczeniu jakiejś substancji w jednym z Wykazów, zawiadomi na piśmie Sekretarza Generalnego, że ze względu na wyjątkowe okoliczności nie jest w stanie poddać tej substancji wszystkim postanowieniom Konwencji, mającym zastosowanie do substancji umieszczonych w tym Wykazie. W zawiadomieniu tym powinny być wskazane przyczyny zajęcia takiego wyjątkowego stanowiska. Niezależnie od takiego zawiadomienia każda Strona powinna zastosować co najmniej niżej wymienione środki kontroli:

a) Strona, która złożyła Sekretarzowi Generalnemu takie zawiadomienie co do substancji dotychczas nie podlegającej kontroli, a umieszczonej w Wykazie I, bierze pod uwagę, w miarę możliwości, szczególne środki kontroli wymienione w artykule 7 i w odniesieniu do danej substancji powinna:

- i) wymagać zezwolenia na jej wyrób, handel nią i jej rozprowadzanie zgodnie z postanowieniami przewidzianymi w artykule 8 w odniesieniu do substancji umieszczonych w Wykazie II;
 - ii) wymagać, by była ona dostarczana lub wydawana tylko na podstawie recepty lekarskiej zgodnie z postanowieniami przewidzianymi w artykule 9 w odniesieniu do substancji umieszczonych w Wykazie II;
 - iii) przestrzegać zobowiązań dotyczących wywozu i przywozu wymienionych w artykule 12, z wyjątkiem zobowiązań wobec innej Strony, która złożyła Sekretarzowi Generalnemu takie samo zawiadomienie dotyczące danej substancji;
 - iv) przestrzegać w odniesieniu do substancji umieszczonych w Wykazie II zobowiązań wymienionych w artykule 13, dotyczących zakazu lub ograniczenia wywozu i przywozu;
 - v) przedstawiać Organowi sprawozdania statystyczne zgodnie z postanowieniami artykułu 16 ustęp 4 litera a); i
 - vi) stosować zgodnie z artykułem 22 środki dla zwalczania wszelkich czynów sprzecznych z ustawami lub rozporządzeniami, wydanymi w celu wykonania powyższych zobowiązań.
- b) Strona, która złożyła Sekretarzowi Generalnemu takie zawiadomienie co do substancji dotychczas nie podlegającej kontroli, a umieszczonej w Wykazie II, powinna w odniesieniu do tej substancji:
- i) wymagać zezwolenia na jej wyrób, handel nią i jej rozprowadzanie, zgodnie z postanowieniami artykułu 8;
 - ii) wymagać, by była ona dostarczana lub wydawana tylko na podstawie recepty lekarskiej, zgodnie z postanowieniami artykułu 9;
 - iii) przestrzegać zobowiązań dotyczących wywozu i przywozu przewidzianych w artykule 12, z wyjątkiem zobowiązań wobec innej Strony, która złożyła Sekretarzowi Generalnemu takie samo zawiadomienie dotyczące danej substancji;
 - iv) przestrzegać zobowiązań przewidzianych w artykule 13, dotyczących zakazu lub ograniczenia wywozu i przywozu;
 - v) przedstawiać Organowi sprawozdania statystyczne zgodnie z postanowieniami artykułu 16 ustęp 4 litera a), c) i d); i
 - vi) stosować zgodnie z artykułem 22 środki dla zwalczania wszelkich czynów sprzecznych z ustawami i rozporządzeniami, wydanymi w celu wykonania powyższych zobowiązań.
- c) Strona, która złożyła Sekretarzowi Generalnemu takie zawiadomienie co do substancji dotychczas nie podlegającej kontroli, a umieszczonej w Wykazie III, powinna w odniesieniu do tej substancji:
- i) wymagać zezwolenia na jej wyrób, handel nią i jej rozprowadzanie zgodnie z postanowieniami artykułu 8;
 - ii) wymagać, by była ona dostarczana lub wydawana tylko na podstawie recepty lekarskiej, zgodnie z postanowieniami artykułu 9;
 - iii) przestrzegać zobowiązań dotyczących wywozu i przywozu przewidzianych w artykule 12, z wyjątkiem zobowiązań wobec innej Strony, która zło-

- zyła Sekretarzowi Generalnemu takie samo zawiadomienie dotyczące danej substancji;
- iv) przestrzegać zobowiązań przewidzianych w artykule 13, dotyczących zakazu lub ograniczenia wywozu i przywozu; i
 - v) stosować zgodnie z artykułem 22 środki dla zwalczania wszelkich czynów sprzecznych z ustawami i rozporządzeniami, wydanymi w celu wykonania powyższych zobowiązań.
- d) Strona, która złożyła Sekretarzowi Generalnemu takie zawiadomienie co do substancji dotychczas nie podlegającej kontroli, a umieszczonej w Wykazie IV, powinna w odniesieniu do tej substancji:
- i) wymagać zezwolenia na jej wyrób, handel nią i jej rozprowadzanie zgodnie z postanowieniami artykułu 8;
 - ii) przestrzegać zobowiązań przewidzianych w artykule 13, dotyczących zakazu lub ograniczenia wywozu i przywozu;
 - iii) stosować zgodnie z artykułem 22 środki dla zwalczania wszelkich czynów sprzecznych z ustawami i rozporządzeniami, wydanymi w celu wykonania powyższych zobowiązań.
- e) Strona, która złożyła Sekretarzowi Generalnemu takie zawiadomienie co do substancji przeniesionej do Wykazu, do którego przewiduje się surowsze środki kontroli i zobowiązania, powinna stosować co najmniej wszystkie postanowienia Konwencji stosowane do substancji umieszczonych w Wykazie, z którego substancja ta została przeniesiona.
8. a) Decyzje Komisji podjęte na podstawie niniejszego artykułu podlegają rewizji przez Radę na prośbę jednej ze Stron przedstawioną w ciągu stu osiemdziesięciu dni po otrzymaniu zawiadomienia o decyzji.
Prośba o rewizję powinna być skierowana do Sekretarza Generalnego razem ze wszystkimi istotnymi informacjami uzasadniającymi tę prośbę.
- b) Sekretarz Generalny przekazuje odpisy prośby o rewizję oraz istotne informacje Komisji, Światowej Organizacji Zdrowia i wszystkim Stronom, zapraszając je do zgłoszenia uwag w terminie dziewięćdziesięciu dni. Wszystkie otrzymane uwagi zostaną przedstawione Radzie do rozważenia.
 - c) Rada może zatwierdzić, zmienić lub uchylić decyzję Komisji. O decyzji Rady zawiadamia się wszystkie Państwa Członków Organizacji Narodów Zjednoczonych, Państwa nie będące Członkami Organizacji Narodów Zjednoczonych, które są Stronami niniejszej Konwencji, Komisję Światową Organizację Zdrowia i Organ.
 - d) W toku postępowania rewizyjnego pierwotna decyzja Komisji pozostaje w mocy z zastrzeżeniem postanowień ustępu 7.
9. Strony uczynią wszystko, co jest w ich mocy, w celu poddania substancji, które nie są objęte postanowieniami niniejszej Konwencji, lecz które mogą być używane do nielegalnego wytwarzania substancji psychotropowych, możliwym do zastosowania środkom nadzoru.

Artykuł 3

Postanowienia szczególne dotyczące kontroli preparatów.

1. Z wyłączeniem wypadków przewidzianych w następujących ustępach niniejszego artykułu preparat podlega

takim samym środkiem kontroli jak substancja psychotropowa, którą on zawiera, a jeżeli zawiera on więcej niż jedną substancję psychotropową, podlega on środkom kontroli stosowanym do substancji poddanej najsurowszej kontroli.

2. Jeżeli preparat zawierający substancję psychotropową inną niż substancja umieszczona w Wykazie I ma taki skład, że prawdopodobieństwo nadużywania go nie istnieje lub jest nieznaczące i nie można z niego odzyskać w łatwy sposób takiej substancji w ilości umożliwiającej nadużywanie, tak że skutek tego preparat ten nie stwarza ani problemu dla zdrowia publicznego, ani problemu społecznego, preparat ten można zwolnić od niektórych środków kontroli przewidzianych w niniejszej Konwencji zgodnie z ustępem 3.

3. W razie gdy jedna ze Stron stwierdzi, że preparat odpowiada postanowieniom ustępu poprzedniego, może podjąć decyzję o zwolnieniu go w swym kraju lub w jednym ze swych rejonów od jednego lub wszystkich środków kontroli przewidzianych w niniejszej Konwencji; preparat ten podlega jednak wymaganiom wymienionym w następujących artykułach:

- a) w artykule 8 (zezwolenia), w części dotyczącej wyrobu;
- b) w artykule 11 (rejestracja), w części dotyczącej preparatów zwolnionych od kontroli;
- c) w artykule 13 (zakaz i ograniczenia wywozu i przywozu);
- d) w artykule 15 (inspekcja), w części dotyczącej wyrobu;
- e) w artykule 16 (informacje dostarczane przez Strony), w części dotyczącej preparatów zwolnionych od kontroli;
- f) w artykule 22 (przepisy karne), w zakresie niezbędnym do zwalczania czynów sprzecznych z ustawami lub rozporządzeniami wydanymi w celu wykonania powyższych wymagań.

Strona ta zawiadamia Sekretarza Generalnego o wszelkich tego rodzaju decyzjach podając nazwę i skład zwolnionego preparatu oraz środki kontroli, od których został on zwolniony. Sekretarz Generalny przekazuje to zawiadomienie innym Stronom, Światowej Organizacji Zdrowia i Organowi.

4. Jeżeli jedna ze Stron lub Światowa Organizacja Zdrowia posiada informacje dotyczące preparatu zwolnionego na podstawie ustępu 3, które jej zdaniem uzasadniają całkowite lub częściowe uchylenie zwolnienia, zawiadamia o tym Sekretarza Generalnego i dostarcza mu informacji uzasadniających to zawiadomienie. Sekretarz Generalny przekazuje to zawiadomienie oraz wszelkie informacje, które uzna za istotne, Stronom, Komisji oraz jeżeli zawiadomienie zostało dokonane przez Stronę — Światowej Organizacji Zdrowia. Światowa Organizacja Zdrowia przedstawia Komisji ocenę preparatu uwzględniającą czynniki wymienione w ustępie 2, a także zalecenia w sprawie środków kontroli, od których zwolnienie preparatu należy ewentualnie uchylić. Komisja biorąc pod uwagę oświadczenie Światowej Organizacji Zdrowia, której ocena w sprawach medycznych i naukowych jest miarodajna, i uwzględniając czynniki gospodarcze, społeczne, prawne, administracyjne i inne, które uzna za istotne, może podjąć decyzję o uchyleniu zwolnienia preparatów od jednego lub wszystkich środków kontroli. O każdej decyzji Komisji, podjętej na podstawie niniejszego ustępu, Sekretarz

Generalny zawiadamia wszystkie Państwa Członków Organizacji Narodów Zjednoczonych, Państwa nie będące Członkami Organizacji Narodów Zjednoczonych, które są Stronami niniejszej Konwencji, Światową Organizację Zdrowia i Organ. Wszystkie Strony w terminie stu osiemdziesięciu dni, licząc od dnia wysłania przez Sekretarza Generalnego zawiadomienia, wydadzą zarządzenia w celu uchylecia zwolnienia od środka lub środków kontroli, będących przedmiotem decyzji.

Artykuł 4

Inne postanowienia szczególne dotyczące zakresu stosowania kontroli.

W odniesieniu do substancji psychotropowych innych niż umieszczone w Wykazie I Strony mogą zezwolić:

- a) na przewożenie przez osoby odbywające podróże międzynarodową małych ilości preparatów przeznaczonych do ich osobistego użytku; każda Strona ma jednak prawo upewnić się, że preparaty te zostały legalnie nabyte;
- b) na używanie tych substancji w przemyśle do wyrobu substancji lub produktów niepsychotropowych, z zastrzeżeniem stosowania do nich środków kontroli wymaganych przez niniejszą Konwencję, aż do czasu, gdy substancje psychotropowe będą w takim stanie, w którym praktycznie nie będą mogły być nadużywane ani odzyskane;
- c) na używanie tych substancji, z zastrzeżeniem stosowania do nich środków kontroli wymaganych przez niniejszą Konwencję, do łowienia zwierząt przez osoby wyraźnie uprawnione przez właściwe władze do używania tych substancji w tym celu.

Artykuł 5

Ograniczenie używania do celów leczniczych i naukowych.

1. Każda Strona ograniczy używanie substancji umieszczonych w Wykazie I w sposób przewidziany w artykule 7.

2. Każda Strona, z zastrzeżeniem postanowień artykułu 4, powinna ograniczyć za pomocą środków, które uzna za odpowiednie, wyrób, wywóz, przywóz, rozprowadzanie, magazynowanie, handel oraz używanie i posiadanie substancji umieszczonych w Wykazach II, III i IV do celów leczniczych i naukowych.

3. Pożądane jest, aby Strony nie zezwalały na posiadanie substancji umieszczonych w Wykazach II, III i IV poza przypadkami przewidzianymi przez przepisy prawne.

Artykuł 6

Specjalna jednostka administracyjna.

Pożądane jest, aby każda Strona, w celu stosowania postanowień niniejszej Konwencji, powołała i utrzymywała specjalną jednostkę administracyjną. Byłoby rzeczą korzystną, gdyby jednostka ta była tą samą specjalną jednostką administracyjną, która została utworzona na podstawie postanowień konwencji o kontroli środków odurzających, lub aby z tą specjalną jednostką administracyjną ściśle współpracowała.

Artykuł 7

Postanowienia szczególne dotyczące substancji umieszczonych w Wykazie I.

W odniesieniu do substancji umieszczonych w Wykazie I Strony powinny:

- a) zabronić wszelkiego używania tych substancji, z wyjątkiem używania ich do celów naukowych lub bardzo ograniczonych celów leczniczych przez należycie upoważnione osoby, pracujące w instytucjach leczniczych lub naukowo-badawczych, znajdujących się pod bezpośrednim nadzorem ich Rządów lub wyraźnie przez nie upoważnionych;
- b) wymagać specjalnego zezwolenia lub uprzedniego upoważnienia na wyrób tych substancji, handel nimi oraz ich rozprowadzanie i posiadanie;
- c) zapewnić ścisły nadzór nad działalnością i czynnościami wymienionymi pod literami a) i b);
- d) ograniczyć ilość substancji wydawanej osobie upoważnionej do ilości niezbędnej do celów, dla których upoważnienie zostało udzielone;
- e) wymagać, aby osoby wykonujące czynności lecznicze i naukowe prowadziły rejestry zawierające szczegółowe dane dotyczące nabywania i przywożenia oraz ich używania; rejestry te powinny być przechowywane co najmniej przez dwa lata licząc od dnia, w którym dokonano ostatniego zapisu; i
- f) zakazać wywozu i przywozu tych substancji poza przypadkami, gdy prowadzącym wywóz i prowadzącym przywóz są odpowiednio właściwe władze lub urzędy kraju lub rejonu wywożącego i przywożącego albo inne osoby lub przedsiębiorstwa wyraźnie do tego upoważnione przez właściwe władze ich kraju lub rejonu. Wymagania przewidziane w artykule 12 ustęp 1 dotyczące upoważnień do wywozu i przewozu substancji umieszczonych w Wykazie II stosuje się także do substancji umieszczonych w Wykazie I.

Artykuł 8

Zezwolenia.

1. Strony zarządzają, aby wyrób, handel (łącznie z wywozem i przywozem) oraz rozprowadzanie substancji umieszczonych w Wykazach II, III i IV odbywały się na podstawie zezwoleń lub przy zastosowaniu innego podobnego środka kontroli.

2. Strony:

- a) pełnią nadzór nad wszystkimi osobami i przedsiębiorstwami należycie upoważnionymi, zajmującymi się wyrobem, handlem (łącznie z wywozem i przywozem) bądź rozprowadzaniem substancji wymienionych w ustępie 1;
- b) kontrolują za pomocą zezwoleń lub innego podobnego środka kontroli przedsiębiorstwa i pomieszczenia, w których ten wyrób, handel lub rozprowadzanie może się odbywać;
- c) zapewniają zastosowanie w tych przedsiębiorstwach i pomieszczeniach środków bezpieczeństwa w celu zapobieżenia kradzieży lub innym sprzeniewierzeniom zapasów.

3. Postanowień ustępów 1 i 2 niniejszego artykułu dotyczących zezwoleń i innych podobnych środków kontroli można nie stosować do osób należycie upoważnionych do

pełnienia funkcji leczniczych lub naukowych i wykonujących czynności związane z pełnieniem przez nie tych funkcji.

4. Strony powinny wymagać, aby osoby, którym udziela się zezwoleń na podstawie niniejszej Konwencji lub które otrzymują upoważnienia zgodnie z postanowieniami przewidzianymi w ustępie 1 niniejszego artykułu lub w artykule 7 litera b) posiadały należyte kwalifikacje, niezbędne do skutecznego i dokładnego stosowania przepisów ustaw i rozporządzeń wydanych w celu wykonania niniejszej Konwencji.

Artykuł 9

Recepty lekarskie.

1. Strony powinny wymagać, aby substancje umieszczone w Wykazach II, III i IV były wydawane lub oddawane do użytku poszczególnym osobom tylko na podstawie recepty lekarskiej, z wyjątkiem wypadków, gdy poszczególne osoby mogą legalnie otrzymywać, używać, wydawać lub zapisywać te substancje przy wypełnianiu funkcji leczniczych lub naukowych wykonywanych na podstawie należytego upoważnienia.

2. Strony zastosują niezbędne środki w celu zapewnienia, aby recepty na substancje umieszczone w Wykazach II, III i IV były wydawane zgodnie z przyjętą praktyką lekarską i aby były poddane, w szczególności jeśli chodzi o liczbę powtórnych wydań i okres ich ważności, ograniczeniom zapewniającym ochronę zdrowia i interesu publicznego.

3. Niezależnie od postanowień ustępu 1 Strona może, jeżeli jej zdaniem sytuacja miejscowa tego wymaga, i na określonych przez nią warunkach, obejmujących również wpis do rejestru, upoważnić farmaceutów posiadających zezwolenia lub innych detalistów posiadających zezwolenia, wyznaczonych przez władze właściwe do spraw zdrowia publicznego w swym kraju lub jego części, do wydawania według własnego uznania w wyjątkowych wypadkach bez recepty poszczególnym osobom do użycia w celach leczniczych małych ilości substancji umieszczonej w Wykazach III i IV, w granicach, które Strony określą.

Artykuł 10

Napisy ostrzegawcze na opakowaniach i reklama.

1. Każda Strona mając na uwadze odpowiednie postanowienia i zalecenia Światowej Organizacji Zdrowia powinna wymagać, ażeby na etykietach, jeżeli to jest możliwe, a w każdym razie na ulotkach dołączonych do jednostkowych opakowań substancji psychotropowych, wskazany był sposób użycia oraz przestrogi i ostrzeżenia, niezbędne, jej zdaniem, dla bezpieczeństwa osoby używającej.

2. Każda Strona, uwzględniając należyte swoje przepisy konstytucyjne, zabroni prowadzenia publicznej reklamy substancji psychotropowych.

Artykuł 11

Rejestracja.

1. W odniesieniu do substancji umieszczonej w Wykazie I Strony powinny wymagać, aby producenci i wszystkie inne osoby upoważnione na podstawie artykułu 7 do handlu tymi substancjami lub do ich rozprowadzania prowadziły w sposób określony przez każdą Stronę rejestr dokładnie wskazujący ilości wytwarzane i posiadane w zapasie, a dla każdego wypadku ich nabywania lub zbycia — wskazujący ilość, datę oraz nazwę dostawcy i nabywcy.

2. W odniesieniu do substancji umieszczonej w Wykazach II i III Strony powinny wymagać, aby producenci, hurtownicy, prowadzący wywóz i prowadzący przywóz prowadzili, w sposób określony przez każdą Stronę, rejestr dokładnie wskazujący ilości wytworzone, a dla każdego wypadku nabycia lub zbycia — wskazujący ilość, datę oraz nazwę dostawcy i nabywcy.

3. W odniesieniu do substancji umieszczonej w Wykazie II Strony powinny wymagać, aby detaliści, szpitale, placówki lecznictwa oraz instytucje naukowo-badawcze prowadziły, w sposób określony przez każdą ze Stron, rejestr wskazujący dokładnie dla każdego wypadku nabycia lub wydania ilość, datę oraz nazwę dostawcy i nabywcy.

4. Strony, stosując odpowiednie metody i uwzględniając praktykę zawodową i handlową w ich krajach, powinny zapewnić, aby informacje, dotyczące nabywania i zbywania substancji umieszczonej w Wykazie III przez detalistów, szpitale, placówki lecznictwa i instytucje naukowo-badawcze, mogły być łatwo dostępne.

5. W odniesieniu do substancji umieszczonej w Wykazie IV Strony powinny wymagać, aby producenci, prowadzący wywóz i prowadzący przywóz prowadzili, w sposób określony przez każdą ze Stron, rejestr wskazujący ilości wytwarzane, wywożone i przywożone.

6. Strony powinny wymagać od producentów preparatów zwolnionych od kontroli zgodnie z artykułem 3 ustęp 3, aby prowadzili rejestr wykazujący ilość każdej substancji psychotropowej użytej do wyrobu preparatu zwolnionego, rodzaj i całkowitą ilość zwolnionego preparatu wyprodukowanego z tej substancji oraz dane dotyczące pierwszego wydania tego preparatu.

7. Strony zapewnią, aby rejestry i informacje przewidziane w niniejszym artykule, które są konieczne do sporządzania sprawozdań przewidzianych w artykule 16, były przechowywane co najmniej przez dwa lata.

Artykuł 12

Postanowienia dotyczące handlu międzynarodowego.

1. a) Każda Strona udzielająca zezwoleń na wywóz lub przywóz substancji umieszczonej w Wykazach I lub II powinna wymagać uzyskania na każdą transakcję wywozową lub przywozową, niezależnie od tego, czy chodzi o jedną, czy o kilka substancji, odrębnego zezwolenia na wywóz lub przywóz, sporządzanego na formularzu według wzoru ustalonego przez Komisję.
- b) W zezwoleniu takim należy wymienić międzynarodową nazwę zalecaną substancji lub w braku takiej nazwy — oznaczenie substancji w Wykazie, ilość, która ma być wywieziona lub przywieziona, postać farmaceutyczną, nazwę i adres prowadzącego wywóz i prowadzącego przywóz oraz okres czasu, w którym wywóz lub przywóz ma nastąpić. W wypadku, gdy substancja jest wywożona lub przywożona w postaci preparatu, należy również podać nazwę tego preparatu, jeżeli ona istnieje. W zezwoleniu na wywóz należy także wskazać numer i datę zezwolenia na przywóz oraz wymienić władzę, która je wydała.
- c) Przed wydaniem zezwolenia na wywóz Strony powinny wymagać zezwolenia na przywóz wydanego przez właściwą władzę kraju lub rejonu przywożącego, stwierdzającego, że przywóz danej lub danych substancji jest dozwolony; zezwolenie takie powin-

no być przedstawione przez osobę lub przedsiębiorstwo ubiegające się o zezwolenie na wywóz.

- d) Kopia zezwolenia na wywóz powinna być dołączona do każdej przesyłki, a Rząd, który wydał zezwolenie na wywóz, powinien przesłać jedną jego kopię Rządowi kraju lub rejonu przywożącego.
 - e) Po dokonaniu przywozu Rząd kraju lub rejonu przywożącego zwraca Rządowi kraju lub rejonu wywożącego zezwolenie na wywóz z adnotacją stwierdzającą ilość rzeczywiście przywiezioną.
2. a) Strony powinny wymagać, aby dla każdej transakcji wywozowej dotyczącej substancji umieszczonych w Wykazie III prowadzący wywóz sporządzali w trzech egzemplarzach, na formularzu według wzoru ustalonego przez Komisję, deklarację zawierającą następujące dane:
- i) nazwę i adres prowadzącego wywóz i prowadzącego przywóz;
 - ii) międzynarodową nazwę zalecaną substancji lub w braku takiej nazwy oznaczenie substancji w Wykazie;
 - iii) ilość substancji i postać farmaceutyczną, w jakiej substancja jest wywożona, jeśli zaś wywożona jest w postaci preparatu — nazwę tego preparatu, jeżeli ona istnieje; i
 - iv) datę wysyłki.
- b) Dwa egzemplarze tej deklaracji prowadzący wywóz przedstawiają właściwym władzom ich kraju lub rejonu, a trzeci egzemplarz dołączają do przesyłki.
- c) Strona, z której obszaru dokonano wywozu substancji umieszczonej w Wykazie III, powinna w możliwie najkrótszym czasie, lecz nie później niż w ciągu dziewięćdziesięciu dni od daty wysyłki, przesłać właściwym władzom kraju lub rejonu przywożącego, listem poleconym, jeden egzemplarz deklaracji otrzymanej od prowadzącego wywóz, z prośbą o potwierdzenie.
- d) Strony mogą wymagać, aby prowadzący przywóz po otrzymaniu przesyłki przekazywał właściwym władzom swojego kraju lub rejonu należycie poświadczony egzemplarz deklaracji dołączonej do przesyłki ze wskazaniem otrzymanej ilości i daty odbioru.

3. Do substancji umieszczonych w Wykazach I i II stosuje się ponadto następujące postanowienia:

- a) W wolnych portach i w wolnych strefach Strony powinny wykonywać taki sam nadzór i taką samą kontrolę jak na innych częściach ich terytorium, jednakże mogą stosować środki surowsze.
- b) Zabroniony jest wywóz w formie przesyłek na adres skrytki pocztowej lub banku na rzecz innej osoby niż wymieniona w zezwoleniu na wywóz.
- c) Zabroniony jest wywóz substancji umieszczonych w Wykazie I w formie przesyłek na adres magazynu celnego. Wywóz substancji umieszczonych w Wykazie II w formie przesyłek na adres magazynu celnego jest zabroniony, chyba że Rząd kraju przywożącego poświadczył na zezwoleniu na przywóz, przedstawionym przez osobę lub przedsiębiorstwo, które ubiega się o zezwolenie na wywóz, że zgadza się na przywóz przesyłki w celu złożenia jej w magazynie celnym. W takim wypadku na zezwoleniu na wywóz wskazuje się, że przesyłka dokonywana jest w tym celu. Podjęcie przesyłki z magazynu celnego może nastąpić po przedstawieniu zezwolenia wydanego przez władzę,

której podlega ten magazyn, a jeżeli przesyłka jest przeznaczona za granicę, wydanie jej traktowane będzie jako nowy wywóz w rozumieniu niniejszej Konwencji.

- d) Przesyłki nadesłane na terytorium Strony lub z niej wysyłane bez dołączonego zezwolenia na wywóz są zatrzymywane przez właściwe władze.
- e) Strona nie powinna zezwolić na przewóz tranzytowy przez swoje terytorium do innego kraju przesyłki zawierającej jakąkolwiek z tych substancji, bez względu na to, czy przesyłka ta jest wyładowywana ze środka transportowego, w którym jest przewożona, czy też nie, chyba że właściwym władzom tej Strony zostanie przedstawiony odpis zezwolenia na wywóz tej przesyłki.
- f) Właściwe władze kraju lub rejonu, przez który przewóz przesyłki z tymi substancjami jest dozwolony, zastosują wszelkie niezbędne środki, aby przeszkodzić zmianie skierowania tej przesyłki do innego miejsca przeznaczenia niż wymienione w odpisie zezwolenia na wywóz, dołączonego do przesyłki, chyba że Rząd kraju lub rejonu, przez który tę przesyłkę się przewozi, zezwoli na taką zmianę skierowania. Rząd kraju lub rejonu, przez który odbywa się tranzyt, traktuje każde żądanie zmiany skierowania tak, jakby chodziło o wywóz z kraju lub rejonu, przez który odbywa się tranzyt, do kraju lub rejonu nowego przeznaczenia. W razie zezwolenia na zmianę skierowania postanowienia niniejszego artykułu ustęp 1 litera e) mają również zastosowanie w stosunkach między krajem lub rejonem, przez który odbywa się tranzyt, a krajem lub rejonem, z którego przesyłka została pierwotnie wywieziona.
- g) W czasie tranzytu lub przechowywania w magazynie celnym żadna przesyłka zawierająca te substancje nie może być poddana działaniu, które zmieniłoby naturę substancji. Opakowanie nie może być zmienione bez zgody właściwych władz.
- h) Postanowienia liter e) do g) dotyczących tranzytu tych substancji przez obszar Strony nie stosuje się, jeżeli przesyłka jest przewożona drogą lotniczą, a statek powietrzny nie ląduje w kraju lub rejonie tranzytu. W razie lądowania statku powietrznego w tym kraju lub rejonie postanowienia te mają zastosowanie, w miarę jak okoliczności tego wymagają.
- i) Postanowienia niniejszego ustępu nie naruszają postanowień jakichkolwiek porozumień międzynarodowych ograniczających kontrolę, jaką mogą wykonywać Strony w odniesieniu do tych substancji podczas tranzytu.

Artykuł 13

Zakazy i ograniczenia wywozu i przywozu.

1. Każda Strona może zawiadomić wszystkie inne Strony za pośrednictwem Sekretarza Generalnego, że zakazuje przywozu do swego kraju lub jednego ze swych rejonów jednej lub więcej substancji umieszczonych w Wykazach II, III lub IV, wymienionych w jej zawiadomieniu. W zawiadomieniu tym Strona użyje nazwy nadanej substancji w Wykazie II, III lub IV.

2. Strona, która otrzymała zawiadomienie o zakazie, przewidziane w ustępie 1, zastosuje niezbędne środki, ażeby żadna substancja wymieniona w tym zawiadomieniu,

nie była wywożona do kraju lub jednego z rejonów Strony, która dokonała zawiadomienia.

3. Niezależnie od postanowień poprzednich ustępów Strona, która dokonała zawiadomienia zgodnie z ustępem 1, może zezwolić na przywóz oznaczonych ilości wymienionych w zawiadomieniu substancji lub preparatów, które je zawierają, wydając w każdym wypadku specjalne zezwolenia na przywóz. Władza kraju przywozu, która wydała specjalne zezwolenia na przywóz, przesyła je w dwóch egzemplarzach, z wymienieniem nazw i adresów prowadzącego przywóz i prowadzącego wywóz do właściwej władzy kraju lub rejonu wywożącego, która może wówczas zezwolić prowadzącemu wywóz na wysyłkę. Do przesyłki dołącza się jeden egzemplarz specjalnego zezwolenia na przywóz należycie poświadczony przez właściwą władzę kraju lub rejonu wywożącego.

Artykuł 14

Postanowienia szczególne dotyczące przewożenia substancji psychotropowych w apteczkach pierwszej pomocy na statkach, statkach powietrznych lub innych środkach transportu publicznego, kursujących w ruchu międzynarodowym.

1. Nie uważa się za wywóz, przywóz lub tranzyt w rozumieniu niniejszej Konwencji przewozu międzynarodowego ograniczonych ilości substancji umieszczonych w Wykazach II, III lub IV, które mogą być potrzebne podczas podróży w celu udzielenia pierwszej pomocy lub w nagłych wypadkach, na statkach, statkach powietrznych lub innych środkach międzynarodowego transportu publicznego, takich jak pociągi lub autobusy międzynarodowe.

2. Kraje, w których środki międzynarodowego transportu publicznego wpisane są do rejestru, powinny zastosować odpowiednie środki ostrożności w celu przeszkody użyciu substancji wymienionych w ustępie 1 niezgodnie z przeznaczeniem lub sprzeniewierzeniu ich w nielegalnych celach. Komisja, w porozumieniu z właściwymi organizacjami międzynarodowymi, wyda zalecenia w sprawie tych środków ostrożności.

3. Substancje, przewożone na statkach, statkach powietrznych lub innych środkach międzynarodowego transportu publicznego, takich jak pociągi lub autobusy międzynarodowe, zgodnie z postanowieniami ustępu 1, podlegają ustawom, rozporządzeniom, zezwoleniom i licencjom kraju, w którym są wpisane do rejestru, co nie narusza prawa właściwych władz miejscowych do przeprowadzania sprawdzenia, inspekcji i innych czynności kontrolnych na pokładzie tego środka transportu. Zastosowania tych substancji w nagłym wypadku nie uważa się za naruszenie postanowień artykułu 9 ustęp 1.

Artykuł 15

Inspekcja.

Strony wprowadzają system inspekcji producentów prowadzących wywóz, prowadzących przywóz oraz hurtowych i detalicznych dystrybutorów substancji psychotropowych, jak też instytucji leczniczych i naukowo-badawczych, które używają tych substancji. Zapewnią one również inspekcję pomieszczeń, zapasów oraz zapisów w

rejestrach, przeprowadzaną tak często, jak uznają to za potrzebne.

Artykuł 16

Sprawozdania przedstawiane przez Strony.

1. Strony udzielają Sekretarzowi Generalnemu informacji, których Komisja może zażądać jako niezbędnych do pełnienia jej funkcji, a w szczególności przedstawiają sprawozdanie roczne dotyczące wykonywania Konwencji na ich obszarach, zawierające informacje dotyczące:

- istotnych zmian wprowadzonych w ich ustawach i rozporządzeniach dotyczących substancji psychotropowych; i
- szczególnie znamiennych faktów nadużywania substancji psychotropowych lub nielegalnego handlu nimi na ich obszarach.

2. Strony podają również Sekretarzowi Generalnemu nazwy i adresy organów rządowych wymienionych w artykule 7 litera f), w artykule 12 i w artykule 13 ustęp 3. Sekretarz Generalny przekaże te informacje wszystkim Stronom.

3. Strony przesyłają Sekretarzowi Generalnemu w możliwie najkrótszym czasie zawiadomienia o wypadkach nielegalnego handlu substancjami psychotropowymi lub konfiskaty substancji będących przedmiotem tego nielegalnego handlu, jeżeli uznają je za ważne ze względu na:

- ujawnienie nowych tendencji;
- wchodzące w grę ilości;
- wyjaśnienie dotyczące źródeł, z których pochodzą te substancje; lub
- metody używane przez nielegalnych handlarzy.

Kopie zawiadomienia będą przekazywane zgodnie z postanowieniami artykułu 21 litera b).

4. Strony przesyłają Organowi roczne sprawozdania statystyczne, używając w tym celu formularzy ustalonych przez Organ. W sprawozdaniach tych należy wskazać:

- w odniesieniu do każdej substancji umieszczonej w Wykazach I i II ilości wytworzone, wywiezione do każdego kraju lub rejonu i przywiezione z każdego kraju lub rejonu, a także zapasy utrzymywane przez producentów;
- w odniesieniu do każdej substancji umieszczonej w Wykazach III i IV ilości wytworzone oraz ogólne ilości wywiezione i przywiezione,
- w odniesieniu do każdej substancji umieszczonej w Wykazach II i III ilości użyte do wytwarzania preparatów zwolnionych od kontroli; oraz
- w odniesieniu do każdej substancji umieszczonej w którymkolwiek Wykazie, z wyjątkiem Wykazu I, ilości zużytkowane w celach przemysłowych zgodnie z postanowieniami artykułu 4 litera b).

Ilości wytworzone, o których mowa w niniejszym ustępie, litery a) i b), nie obejmują ilości wytworzonych preparatów.

5. Na wniosek Organu Strona udziela mu dodatkowych informacji statystycznych, dotyczących ilości jakiegokolwiek substancji umieszczonej w Wykazach III i IV, które mają być wywożone do każdego kraju lub rejonu i przywożone z każdego kraju lub rejonu w przyszłych okresach. Strona ta może zażądać od Organu, ażeby zarówno jego wniosek o informacje, jak i informacje udzielane na podstawie niniejszego ustępu miały charakter poufny.

6. Informacje, o których mowa w ustępach 1 i 4, Strony dostarczają w sposób i w terminach, które określa Komisja lub Organ.

Artykuł 17

Funkcje Komisji.

1. Komisja może rozpatrywać wszystkie sprawy związane z celami niniejszej Konwencji i stosowaniem jej postanowień oraz wydawać zalecenia w tych sprawach.

2. Decyzje przewidziane w artykułach 2 i 3 Komisja podejmuje większością dwóch trzecich głosów członków Komisji.

Artykuł 18

Sprawozdania Organu.

1. Organ sporządza sprawozdanie roczne ze swej działalności, zawierające analizę informacji statystycznych, którymi dysponuje, i w odpowiednich wypadkach zestawienie ewentualnych wyjaśnień dostarczonych przez Rządy z własnej inicjatywy lub na żądanie, jak też wszelkie uwagi i zalecenia, które Organ pragnie sformułować. Organ może również opracować wszelkie uzupełniające sprawozdania, które uzna za potrzebne. Sprawozdania są przedstawiane Radzie za pośrednictwem Komisji, która może poczynić uwagi, jakie uzna za celowe.

2. Sprawozdania Organu są przekazywane Stronom, a następnie publikowane przez Sekretarza Generalnego. Strony zezwalają na swobodne rozpowszechnianie tych sprawozdań.

Artykuł 19

Srodki stosowane przez Organ w celu zapewnienia wykonania postanowień Konwencji.

1. a) Jeżeli po zbadaniu informacji dostarczonych przez Rządy lub przekazanych przez organy Organizacji Narodów Zjednoczonych Organ ma podstawę do przypuszczenia, że cele niniejszej Konwencji są poważnie zagrożone wskutek tego, że jakiś kraj lub rejon nie wykonuje jej postanowień, Organ ma prawo zwrócić się o udzielenie wyjaśnień do Rządu tego kraju lub rejonu. Z zastrzeżeniem prawa Organu do zwrócenia uwagi Stron, Rady i Komisji na sprawę, o której mowa pod literą c), prośbę o informację i wyjaśnienie udzielone przez Rząd zgodnie z niniejszym punktem. Organ traktuje jako poufne.
- b) Po podjęciu kroków w myśl litery a) Organ może, jeżeli uzna to za konieczne, wezwać zainteresowany Rząd do zastosowania środków zaradczych, które w danych okolicznościach mogą okazać się potrzebne do zapewnienia wykonania postanowień niniejszej Konwencji.
- c) Jeżeli Organ stwierdzi, że zainteresowany Rząd nie udzielił zadowalających wyjaśnień, o które zwrócono się do niego zgodnie z literą a), lub zaniedbał podjęcia wszelkich środków zaradczych, do których zastosowania wezwano go zgodnie z literą b), Organ może zwrócić uwagę Stron, Rady i Komisji na tę sprawę.

2. Organ, zwracając uwagę Stron, Rady i Komisji na jakąś sprawę zgodnie z ustępem 1 litera c) może, jeżeli uzna to za potrzebne, zalecić Stronom wstrzymanie wywozu substancji psychotropowych do danego kraju lub rejonu albo wstrzymanie ich przywozu z tego kraju lub rejonu, albo wstrzymanie ich wywozu i przywozu bądź na czas określony, bądź do czasu, gdy Organ dojdzie do wniosku, że sytuacja w tym kraju lub rejonie jest zadowalająca. Zainteresowane Państwo ma prawo przedstawić sprawę Radzie.

3. Organ ma prawo opublikować sprawozdanie dotyczące każdej sprawy, o której mowa w postanowieniach niniejszego artykułu, i przekazać je Radzie, która roześle je wszystkim Stronom. Jeżeli Organ publikuje w swym sprawozdaniu decyzję powziętą na podstawie niniejszego artykułu, powinien opublikować również opinię zainteresowanego Rządu, jeżeli on tego zażąda.

4. W wypadku gdy decyzja Organu, opublikowana zgodnie z niniejszym artykułem, nie została powzięta jednomyślnie, należy przedstawić opinię mniejszości.

5. Każde Państwo zostanie zaproszone do przysłania przedstawiciela na posiedzenie Organu, na którym ma być rozpatrywana, zgodnie z niniejszym artykułem, sprawa dotycząca bezpośrednio tego Państwa.

6. Decyzje Organu podejmowane na podstawie niniejszego artykułu powinny być uchwalane większością dwóch trzecich głosów wszystkich członków Organu.

7. Postanowienia poprzednich ustępów stosuje się również w wypadku, gdy Organ ma podstawę do przypuszczenia, że na skutek decyzji podjętej przez Stronę na podstawie postanowień artykułu 2 ustęp 7 cele niniejszej Konwencji są poważnie zagrożone.

Artykuł 20

Srodki przeciwko nadużywaniu substancji psychotropowych.

1. Strony zastosują wszelkie środki mogące zapobiec nadużywaniu substancji psychotropowych i zapewnić wczesne wykrywanie, leczenie, kształcenie, opiekę po leczeniu, rehabilitację i włączenie do życia społecznego zainteresowanych osób; Strony będą także koordynować swoje wysiłki podejmowane w tym celu.

2. Strony będą popierać, w miarę możliwości, kształcenie personelu w celu zapewnienia leczenia, opieki po leczeniu, rehabilitacji i włączenia do życia społecznego osób, które nadużywają substancji psychotropowych.

3. Strony udzielą pomocy osobom, którym to jest potrzebne w pracy zawodowej, w zaznajamianiu się z problemami nadużywania i zapobiegania nadużywaniu substancji psychotropowych oraz będą rozpowszechniać znajomość tych problemów wśród szerokich kręgów ludności, jeżeli istnieje obawa, że nadużywanie tych substancji może przybrać wielkie rozmiary.

Artykuł 21

Zwalczanie nielegalnego obrotu.

Uwzględniając należycie swoje systemy konstytucyjne, prawne i administracyjne, Strony:

- a) zapewnią na szczeblu ogólnokrajowym uzgadnianie akcji zapobiegawczej i represyjnej skierowanej prze-

- ciwko nielegalnemu obrotowi; w tym celu Strony mogą wyznaczyć odpowiedni organ, który będzie odpowiedzialny za tę koordynację;
- b) udzielają sobie wzajemnie pomocy w zwalczaniu nielegalnego obrotu substancjami psychotropowymi, a w szczególności przekazują niezwłocznie innym bezpośrednio zainteresowanym Stronom, drogą dyplomatyczną lub za pośrednictwem właściwych władz wyznaczonych w tym celu, kopie wszelkich zawiadomień, przesyłanych Sekretarzowi Generalnemu na podstawie artykułu 16 w związku z ujawnieniem nielegalnego obrotu tymi substancjami lub ich konfiskatą;
 - c) współpracują ściśle ze sobą oraz właściwymi organizacjami międzynarodowymi, których są członkami, w celu skoordynowanego zwalczania nielegalnego handlu;
 - d) zapewniają, by współpraca międzynarodowa właściwych organów prowadzona była szybko i sprawnie; oraz
 - e) zapewniają, by w razie przekazywania między krajami dokumentów prawnych potrzebnych do przeprowadzenia postępowania sądowego przekazanie nastąpiło szybko i sprawnie na adres organów wyznaczonych przez Strony; postanowienie to nie narusza prawa Strony do żądania, aby dokumenty te były przesyłane drogą dyplomatyczną.

Artykuł 22

Postanowienia karne.

1. a) Z zastrzeżeniem postanowień swej konstytucji każda Strona będzie uważała za przestępstwo podlegające karze każde umyślne działanie sprzeczne z ustawą lub rozporządzeniem wydanym w celu wykonania zobowiązań wynikających z niniejszej Konwencji i podejmie niezbędne kroki, aby poważne przestępstwa zagrożone były odpowiednią karą, w szczególności karą więzienia lub inną karą pozbawienia wolności.
 - b) Niezależnie od postanowień poprzedniego punktu, gdy przestępstwa te popełnią osoby nadużywające substancji psychotropowych, Strony mogą zamiast skazania lub orzeczenia sankcji karnej albo oprócz sankcji karnej zastosować wobec tych osób środki leczenia, kształcenia, opieki po leczeniu, rehabilitacji i włączenia do życia społecznego, zgodnie z postanowieniami artykułu 20 ustęp 1.
2. Z zastrzeżeniem postanowień konstytucji, systemu prawnego i prawa wewnętrznego każdej Strony:
 - a) i) jeżeli wiele działań związanych ze sobą i stanowiących przestępstwo na podstawie ustępu 1 zostało popełnionych w różnych krajach, każde z tych działań będzie uważane za odrębne przestępstwo;
 - ii) umyślne uczestnictwo w którymkolwiek z tych przestępstw, zmowa w celu ich popełnienia lub usiłowanie ich popełnienia, a także czynności przygotowawcze i operacje finansowe dokonywane umyślnie w związku z przestępstwami, wymienionymi w niniejszym artykule, stanowią przestępstwo podlegające karze przewidzianej w ustępie 1;
 - iii) wyroki skazujące za takie przestępstwa, które zostały wydane za granicą, będą brane pod uwagę przy ustaleniu wypadków recydywy; i

- iv) wyżej wymienione poważne przestępstwa bez względu na to, czy zostały popełnione przez obywatela, czy cudzoziemca, są ścigane przez Stronę, na której obszarze zostały popełnione, lub przez Stronę, na której obszarze ujawniono sprawcę, jeżeli ekstradycja jest niedopuszczalna w myśl ustawodawstwa Strony, do której zwrócono się z wnioskiem o wydanie i jeżeli przeciwko sprawcy nie przeprowadzono jeszcze postępowania karnego i nie wydano wyroku.
- b) Jest rzeczą pożądaną, aby przestępstwa wymienione w ustępie 1 oraz w ustępie 2 litera a) punkt ii) były uważane za przestępstwa, których sprawcy podlegają ekstradycji w myśl jakiegokolwiek umowy o ekstradycji zawartej lub która może być zawarta między Stronami oraz aby Strony, które nie uzależniają ekstradycji od istnienia umowy lub wzajemności, uznawały je za przestępstwa, których sprawcy podlegają ekstradycji, pod warunkiem jednak, że zgoda na ekstradycję będzie udzielana zgodnie z ustawodawstwem Strony, do której zwrócono się z żądaniem wydania i że Strona ta będzie miała prawo odmówić aresztowania lub wydania sprawcy, jeżeli właściwe władze uznają, że przestępstwo nie jest dość poważne.

3. Każda substancja psychotropowa, każda inna substancja oraz wszelkie urządzenia użyte bądź przeznaczone do użycia w celu popełnienia któregośkolwiek z przestępstw wymienionych w ustępach 1 i 2 podlegają zajęciu i konfiskacie.

4. Żadne z postanowień niniejszego artykułu nie narusza przepisów prawa wewnętrznego Strony, dotyczących właściwości.

5. Żadne z postanowień niniejszego artykułu nie narusza zasady, według której przestępstwa objęte tym artykułem mają być określone, ścigane i karane zgodnie z prawem wewnętrznym każdej Strony.

Artykuł 23

Stosowanie surowszych środków kontroli niż wymagane przez Konwencję.

Strony mogą zastosować dokładniejsze lub surowsze środki kontroli niż przewidziane w niniejszej Konwencji, jeżeli uważają to za korzystne lub potrzebne dla ochrony zdrowia i interesu publicznego.

Artykuł 24

Wydatki organów międzynarodowych związane z wykonywaniem postanowień Konwencji.

Wydatki Komisji i Organu związane z wykonywaniem przez nie poszczególnych funkcji na podstawie niniejszej Konwencji będą pokrywane przez Organizację Narodów Zjednoczonych na warunkach, które określili Zgromadzenie Ogólne Strony, które nie są członkami Organizacji Narodów Zjednoczonych, będą wnosili na pokrycie tych wydatków sumy, które Zgromadzenie Ogólne ustala co pewien czas, po konsultacjach z Rządami tych Stron, w wysokości, jaką uzna za sprawiedliwą.

Artykuł 25

Tryb przyjęcia, podpisania, ratyfikacji i przystąpienia.

1. Państwa będące członkami Organizacji Narodów Zjednoczonych, Państwa nie będące członkami Organizacji Narodów Zjednoczonych, które są członkami jednej z organizacji wyspecjalizowanych Organizacji Narodów Zjednoczonych lub Międzynarodowej Agencji Energii Atomowej albo które są Stronami Statutu Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości, jak też każde inne Państwo zaproszone przez Radę, mogą stać się Stronami niniejszej Konwencji:

- a) przez jej podpisanie; lub
- b) przez jej ratyfikację po podpisaniu z zastrzeżeniem ratyfikacji; lub
- c) przez przystąpienie do niej.

2. Niniejsza Konwencja będzie otwarta do podpisania od dnia 1 stycznia 1972 roku włącznie. Następnie będzie ona otwarta do przystąpienia.

3. Dokumenty ratyfikacyjne lub przystąpienia będą składane Sekretarzowi Generalnemu.

Artykuł 26

Wejście w życie.

1. Niniejsza Konwencja wejdzie w życie dziewięćdziesiątego dnia od dnia podpisania jej bez zastrzeżenia ratyfikacji bądź złożenia dokumentów ratyfikacyjnych lub przystąpienia przez czterdzieści Państw wymienionych w artykule 25 ustęp 1.

2. W stosunku do każdego innego Państwa, które podpisze Konwencję bez zastrzeżenia ratyfikacji bądź złożony dokument ratyfikacyjny lub przystąpienia po dniu ostatniego podpisu lub ostatniego złożenia dokumentów wymienionych w ustępie 1, niniejsza Konwencja wejdzie w życie dziewięćdziesiątego dnia od dnia podpisania bądź złożenia przez nie dokumentu ratyfikacyjnego lub przystąpienia.

Artykuł 27

Zastosowanie terytorialne.

Niniejszą Konwencję stosuje się do wszystkich terytoriów niemetalitalnych, za których stosunki międzynarodowe Strona jest odpowiedzialna, chyba że uprzednia zgoda takiego terytorium wymagana jest bądź przez konstytucję Strony lub zainteresowanego terytorium, bądź przez zwyczaj. W takim wypadku Strona postara się uzyskać w jak najkrótszym czasie wymaganą zgodę terytorium, a po jej otrzymaniu zawiadamia o tym Sekretarza Generalnego.

Niniejszą Konwencję stosuje się do terytorium lub terytoriów wymienionych w tym zawiadomieniu, od dnia otrzymania tego zawiadomienia przez Sekretarza Generalnego. W wypadku gdy uprzednia zgoda terytorium niemetalitalnego nie jest potrzebna, zainteresowana Strona w chwili podpisania, ratyfikacji lub przystąpienia oświadcza, do którego terytorium lub do których terytoriów stosuje się niniejszą Konwencję.

Artykuł 28

Rejony tworzone ze względu na cele niniejszej Konwencji.

1. Każda Strona może zawiadomić Sekretarza Generalnego, że ze względu na cele niniejszej Konwencji obszar jej został podzielony na dwa lub więcej rejonów lub że dwa lub więcej rejonów zostało połączonych w jeden rejon.

2. Dwie lub więcej Stron może zawiadomić Sekretarza Generalnego, że w następstwie utworzenia unii celnej między nimi Strony te stanowią jeden rejon ze względu na cele niniejszej Konwencji.

3. Każde zawiadomienie, dokonane na podstawie ustępu 1 lub 2 wchodzi w życie z dniem 1 stycznia roku następującego po roku, w którym zostało ono dokonane.

Artykuł 29

Wypowiedzenie.

1. Po upływie dwóch lat od dnia wejścia w życie niniejszej Konwencji każda Strona może w imieniu własnym lub w imieniu terytorium, za którego stosunki międzynarodowe jest ona odpowiedzialna, a które cofnęło zgodę wyrażoną w myśl artykułu 27, wypowiedzieć niniejszą Konwencję, składając w tym celu Sekretarzowi Generalnemu odpowiedni dokument na piśmie.

2. Jeżeli Sekretarz Generalny otrzyma wypowiedzenie dnia 1 lipca lub wcześniej, wypowiedzenie to nabiera mocy z dniem 1 stycznia następnego roku, a jeżeli otrzyma je po 1 lipca, nabiera ono mocy w takim terminie, jak gdyby je otrzymał w następnym roku w dniu 1 lipca lub wcześniej.

3. Niniejsza Konwencja wygaśnie, jeżeli wskutek wypowiedzeń złożonych zgodnie z postanowieniami ustępów 1 i 2 przestaną być spełniane warunki dla jej wejścia w życie, przewidziane w artykule 26 ustęp 1.

Artykuł 30

Poprawki.

1. Każda Strona może zaproponować poprawkę do niniejszej Konwencji. Tekst takiej poprawki oraz jej uzasadnienie należy przedstawić Sekretarzowi Generalnemu, który przekazuje je Stronom i Radzie. Rada może podjąć decyzję bądź:

- a) zwołania konferencji zgodnie z artykułem 62 ustęp 4 Karty Narodów Zjednoczonych w celu zbadania proponowanej poprawki; bądź
- b) zwrócenia się do Stron z pytaniem, czy przyjmują proponowaną poprawkę, oraz zaproszenia ich do ewentualnego przedstawienia Radzie swych uwag na temat tej propozycji.

2. Jeżeli proponowana poprawka rozesłana zgodnie z ustępem 1 litera b) nie zostanie odrzucona przez żadną ze Stron w ciągu osiemnastu miesięcy następujących po jej rozesłaniu, wchodzi ona niezwłocznie w życie. Jeżeli jednak zostanie ona odrzucona przez którąkolwiek ze Stron, Rada po rozpatrzeniu uwag Stron może postanowić, czy należy zwołać konferencję w celu rozważenia danej poprawki.

Artykuł 31

Spory.

1. Jeżeli między dwiema lub więcej Stronami powstanie spór co do interpretacji lub stosowania niniejszej Konwencji, Strony te porozumieją się między sobą w celu uregulowania tego sporu w drodze rokowań, przeprowadzenia badań, pośrednictwa, pojednania, arbitrażu, zwrócenia się do organizacji regionalnych, w drodze sądowej lub za pomocą innych pokojowych środków, według ich wyboru.

2. Każdy spór, który nie zostanie uregulowany za pomocą środków przewidzianych w ustępie 1, będzie na żądanie jednej ze Stron w sporze przekazany do rozstrzygnięcia Międzynarodowemu Trybunałowi Sprawiedliwości.

Artykuł 32

Zastrzeżenia.

1. Jakiegokolwiek inne zastrzeżenia niż zastrzeżenia zgłoszone zgodnie z ustępami 2, 3 i 4 niniejszego artykułu nie są dozwolone.

2. Każde Państwo może w czasie podpisania, ratyfikacji lub przystąpienia zgłosić zastrzeżenia do następujących postanowień niniejszej Konwencji:

- a) artykuł 19 ustępy 1 i 2;
- b) artykuł 27 oraz
- c) artykuł 31.

3. Każde Państwo, które pragnie stać się Stroną Konwencji, lecz chce mieć możliwość zgłoszenia innych zastrzeżeń niż przewidziane w ustępach 2 i 4, może zawiadomić Sekretarza Generalnego o takim zamiarze. Jeżeli przed upływem dwunastu miesięcy od daty powiadomienia przez Sekretarza Generalnego o takim zastrzeżeniu jedna trzecia Państw, które podpisały Konwencję bez zastrzeżenia ratyfikacji lub ratyfikowały ją albo do niej przystąpiły przed końcem tego okresu, nie wyrazi wobec niego sprzeciwu, zastrzeżenie to będzie uważane za dopuszczalne, z tym jednak że Państwa, które wyraziły sprzeciw wobec zastrzeżenia nie będą miały w stosunku

do Państwa, które je zgłosiło, tych zobowiązań prawnych wynikających z niniejszej Konwencji, których dotyczy zastrzeżenie.

4. Państwo, na którego obszarze rosną w stanie dzikim rośliny zawierające substancje psychotropowe wpisane do Wykazu I, używane tradycyjnie przez pewne ograniczone, ściśle określone grupy podczas obrzędów magicznych lub religijnych, może w chwili podpisania, ratyfikacji lub przystąpienia zgłosić zastrzeżenie dotyczące tych roślin w odniesieniu do postanowień artykułu 7, z wyjątkiem postanowień odnoszących się do handlu międzynarodowego.

5. Państwo, które zgłosiło zastrzeżenia, może w każdej chwili w drodze pisemnego zawiadomienia skierowanego do Sekretarza Generalnego cofnąć wszystkie zastrzeżenia lub część tych zastrzeżeń.

Artykuł 33

Zawiadomienia.

Sekretarz Generalny zawiadamia wszystkie Państwa wymienione w artykule 25 ustęp 1 o:

- a) podpisaniu, ratyfikacji lub przystąpieniu zgodnie z artykułem 25;
- b) dniu, w którym niniejsza Konwencja wejdzie w życie zgodnie z artykułem 26;
- c) wypowiedzeniach zgodnie z artykułem 29 oraz
- d) oświadczeniach i zawiadomieniach zgodnie z artykułami 27, 28, 30 i 32.

Na dowód czego niżej podpisani, należycie upoważnieni, podpisali niniejszą Konwencję w imieniu swych Rządów.

Sporządzono w Wiedniu dnia dwudziestego pierwszego lutego tysiąc dziewięćset siedemdziesiątego pierwszego roku w jednym egzemplarzu, którego teksty w językach angielskim, chińskim, francuskim, hiszpańskim i rosyjskim są jednakowo autentyczne. Konwencja zostanie złożona Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych, który prześle jej należycie uwierzytelnione kopie wszystkim Państwom Członkom Organizacji Narodów Zjednoczonych i innym Państwom wymienionym w artykule 25 ustęp 1.

SPIS SUBSTANCJI UMIESZCZONYCH W WYKAZACH *)

SPIS SUBSTANCJI UMIESZCZONYCH W WYKAZIE I

DCI (INN)	Inna nazwa nie zastrzeżona lub pospolita	Oznaczenie chemiczne
1.	DET	N,N-Dwuetylotryptamina
2.	DMHP	3-(1,2-Dwumetyloheptylo)-1-hydroksy-7,8,9,10-czterowodor-6,6,9-trójmetylo-6H-dwubenzo [b,d] piran
3.	DMT	N,N-Dwumetylotryptamina
4. (+)-LIZERGID	LSD, LSD-25	Dwuetylamid kwasu (+)-lizergowego
5.	mezkalina	3,4,5-Trójmetoksyfenetyloamina
6.	paraheksyl	3-n-Heksylo-1-hydroksy-7,8,9,10-czterowodor-6,6,9-trójmetylo-6H-dwubenzo [b,d] piran
7.	psylocyna	3-(2-Dwumetyloaminoetylo)-4-hydroksyindol
8. PSYLOCYBINA		Ester 3-(2-dwumetyloaminoetylo)-4-indolilowy kwasu fosforowego
9.	STP, DOM	2-Amino-1-(2,5-dwumetoksy-4-metylo)-fenylopropan
10.	czterowodorokannabinole	1-Hydroksy-3-pentylo-6a,7,10,10a-czterowodor-6,6,9-trójmetylo-6H-dwubenzo [b,d] piran

*) Wielkimi literami w lewej kolumnie podano międzynarodowe nazwy zalecane (DCI, INN). Z wyjątkiem nazwy (+)-LIZERGID inne nazwy nie zastrzeżone lub pospolite podano tylko w przypadkach, gdy międzynarodowa nazwa zalecana nie została jeszcze zaproponowana.

SPIS SUBSTANCJI UMIESZCZONYCH W WYKAZIE II

DCI (INN)	Inna nazwa nie zastrzeżona lub pospolita	Oznaczenie chemiczne
1. AMFETAMINA		(±)-2-Amino-1-fenylopropan
2. DEKSAMFETAMINA		(+)-2-Amino-1-fenylopropan
3. METAMFETAMINA		(+)-2-Metyloamino-1-fenylopropan
4. METYLOFENIDAT		Ester metylowy kwasu 2-fenylo-2-(2-piperydylo)-octowego
5. FENCYKLIDYNA		1-(1-Fenylocykloheksylo)-piperydyna
6. FENMETRAZYNA		2-Fenylo-3-metylomorfolina

SPIS SUBSTANCJI UMIESZCZONYCH W WYKAZIE III

DCI (INN)	Inna nazwa nie zastrzeżona lub pospolita	Oznaczenie chemiczne
1. AMOBARBITAL		Kwas 5-etylo-5-(3-metylobutylo)-barbiturowy
2. CYKLOBARBITAL		Kwas 5-(1-cykloheksen-1-ylo)-5-etylobarbiturowy
3. GLUTETIMID		2-Etylo-2-fenyloglutarimid
4. PENTOBARBITAL		Kwas 5-etylo-5-(1-metylobutylo)-barbiturowy
5. SEKOBARBITAL		Kwas 5-allilo-5-(1-metylobutylo)-barbiturowy

SPIS SUBSTANCJI UMIESZCZONYCH W WYKAZIE IV

DCI (INN)	Inna nazwa nie zastrzeżona lub pospolita	Oznaczenie chemiczne
1. AMFEPRAMON		2-Dwuetyloamino-propiofenon
2. BARBITAL		Kwas 5,5-dwuetylobarbiturowy
3.	etchlorwynol	Etylo-2-chlorowinyloetinylokarbinol
4. ETYNAMAT		Karbaminian 1-eüinylocykloheksanolu
5. MEPROBAMAT		Dwukarbaminian 2-metylo-2-propylo-1,3-propandiolu
6. METAKWALON		2-Metylo-3-o-tolilo-4(3H)-chinazolinon
7. METYLOFENOBARBITAL		Kwas 5-etylo-1-metylo-5-fenylo-barbiturowy
8. METYPRYLON		3,3-Dwuetylo-5-metylo-2,4-piperydynodion
9. FENOBARBITAL		Kwas 5-etylo-5-fenylo-barbiturowy
10. PIPRADROL		1,1-Dwufenylo-1-(2-piperydylo)-metanol
11.	SPA	(-)-1-Dwuetyloamino-1,2-dwufenyloetan

CONVENTION ON PSYCHOTROPIC SUBSTANCES

PREAMBLE

The Parties,

Being concerned with the health and welfare of mankind,

Noting with concern the public health and social problems resulting from the abuse of certain psychotropic substances,

Determined to prevent and combat abuse of such substances and the illicit traffic to which it gives rise,

Considering that rigorous measures are necessary to restrict the use of such substances to legitimate purposes,

Recognizing that the use of psychotropic substances for medical and scientific purposes is indispensable and that their availability for such purposes should not be unduly restricted,

Believing that effective measures against abuse of such substances require co-ordination and universal action,

Acknowledging the competence of the United Nations in the field of control of psychotropic substances and desirous that the international organs concerned should be within the framework of that Organization,

Recognizing that an international convention is necessary to achieve these purposes,

Agree as follows:

ARTICLE 1

Use of terms

Except where otherwise expressly indicated, or where the context otherwise requires, the following terms in this Convention have the meanings given below:

- (a) "Council" means the Economic and Social Council of the United Nations.
- (b) "Commission" means the Commission on Narcotic Drugs of the Council.
- (c) "Board" means the International Narcotics Control Board provided for in the Single Convention on Narcotic Drugs, 1961.
- (d) "Secretary-General" means the Secretary-General of the United Nations.
- (e) "Psychotropic substance" means any substance, natural or synthetic, or any natural material in Schedule I, II, III or IV.
- (f) "Preparation" means:
 - (i) any solution or mixture, in whatever physical state, containing one or more psychotropic substances, or
 - (ii) one or more psychotropic substances in dosage form.

- (g) "Schedule I", "Schedule II", "Schedule III" and "Schedule IV" mean the correspondingly numbered lists of psychotropic substances annexed to this Convention, as altered in accordance with article 2.
- (h) "Export" and "import" mean in their respective connotations the physical transfer of a psychotropic substance from one State to another State.
- (i) "Manufacture" means all processes by which psychotropic substances may be obtained, and includes refining as well as the transformation of psychotropic substances into other psychotropic substances. The term also includes the making of preparations other than those made on prescription in pharmacies.
- (j) "Illicit traffic" means manufacture of or trafficking in psychotropic substances contrary to the provisions of this Convention.
- (k) "Region" means any part of a State which pursuant to article 28 is treated as a separate entity for the purposes of this Convention.
- (l) "Premises" means buildings or parts of buildings, including the appertaining land.

ARTICLE 2

Scope of control of substances

1. If a Party or the World Health Organization has information relating to a substance not yet under international control which in its opinion may require the addition of that substance to any of the Schedules of this Convention, it shall notify the Secretary-General and furnish him with the information in support of that notification. The foregoing procedure shall also apply when a Party or the World Health Organization has information justifying the transfer of a substance from one Schedule to another among those Schedules, or the deletion of a substance from the Schedules.
2. The Secretary-General shall transmit such notification, and any information which he considers relevant, to the Parties, to the Commission and, when the notification is made by a Party, to the World Health Organization.
3. If the information transmitted with such a notification indicates that the substance is suitable for inclusion in Schedule I or Schedule II pursuant to paragraph 4, the Parties shall examine, in the light of all information available to them, the possibility of the provisional application to the substance of all measures of control applicable to substances in Schedule I or Schedule II, as appropriate.
4. If the World Health Organization finds:
 - (a) that the substance has the capacity to produce
 - (i) (1) a state of dependence, and
 - (2) central nervous system stimulation or depression, resulting in hallucinations or disturbances in motor function or thinking or behaviour or perception or mood, or
 - (ii) similar abuse and similar ill effects as a substance in Schedule I, II, III or IV, and

- (b) that there is sufficient evidence that the substance is being or is likely to be abused so as to constitute a public health and social problem warranting the placing of the substance under international control,

the World Health Organization shall communicate to the Commission an assessment of the substance, including the extent or likelihood of abuse, the degree of seriousness of the public health and social problem and the degree of usefulness of the substance in medical therapy, together with recommendations on control measures, if any, that would be appropriate in the light of its assessment.

5. The Commission, taking into account the communication from the World Health Organization, whose assessments shall be determinative as to medical and scientific matters, and bearing in mind the economic, social, legal, administrative and other factors it may consider relevant, may add the substance to Schedule I, II, III or IV. The Commission may seek further information from the World Health Organization or from other appropriate sources.

6. If a notification under paragraph 1 relates to a substance already listed in one of the Schedules, the World Health Organization shall communicate to the Commission its new findings, any new assessment of the substance it may make in accordance with paragraph 4 and any new recommendations on control measures it may find appropriate in the light of that assessment. The Commission, taking into account the communication from the World Health Organization as under paragraph 5 and bearing in mind the factors referred to in that paragraph, may decide to transfer the substance from one Schedule to another or to delete it from the Schedules.

7. Any decision of the Commission taken pursuant to this article shall be communicated by the Secretary-General to all States Members of the United Nations, to non-member States Parties to this Convention, to the World Health Organization and to the Board. Such decision shall become fully effective with respect to each Party 180 days after the date of such communication, except for any Party which, within that period, in respect of a decision adding a substance to a Schedule, has transmitted to the Secretary-General a written notice that, in view of exceptional circumstances, it is not in a position to give effect with respect to that substance to all of the provisions of the Convention applicable to substances in that Schedule. Such notice shall state the reasons for this exceptional action. Notwithstanding its notice, each Party shall apply, as a minimum, the control measures listed below:

(a) A Party having given such notice with respect to a previously uncontrolled substance added to Schedule I shall take into account, as far as possible, the special control measures enumerated in article 6 and, with respect to that substance, shall:

- (i) require licences for manufacture, trade and distribution as provided in article 8 for substances in Schedule II;
- (ii) require medical prescriptions for supply or dispensing as provided in article 9 for substances in Schedule II;
- (iii) comply with the obligations relating to export and import provided in article 12, except in respect to another Party having given such notice for the substance in question;

- (iv) comply with the obligations provided in article 13 for substances in Schedule II in regard to prohibition of and restrictions on export and import;
 - (v) furnish statistical reports to the Board in accordance with paragraph 4 (a) of article 16; and
 - (vi) adopt measures in accordance with article 22 for the repression of acts contrary to laws or regulations adopted pursuant to the foregoing obligations.
- (b) A Party having given such notice with regard to a previously uncontrolled substance added to Schedule II shall, with respect to that substance:
- (i) require licences for manufacture, trade and distribution in accordance with article 8;
 - (ii) require medical prescriptions for supply or dispensing in accordance with article 9;
 - (iii) comply with the obligations relating to export and import provided in article 12, except in respect to another Party having given such notice for the substance in question;
 - (iv) comply with the obligations of article 13 in regard to prohibition of and restrictions on export and import;
 - (v) furnish statistical reports to the Board in accordance with paragraphs 4 (a), (c) and (d) of article 16; and
 - (vi) adopt measures in accordance with article 22 for the repression of acts contrary to laws or regulations adopted pursuant to the foregoing obligations.
- (c) A Party having given such notice with regard to a previously uncontrolled substance added to Schedule III shall, with respect to that substance:
- (i) require licences for manufacture, trade and distribution in accordance with article 8;
 - (ii) require medical prescriptions for supply or dispensing in accordance with article 9;
 - (iii) comply with the obligations relating to export provided in article 12, except in respect to another Party having given such notice for the substance in question;
 - (iv) comply with the obligations of article 13 in regard to prohibition of and restrictions on export and import; and
 - (v) adopt measures in accordance with article 22 for the repression of acts contrary to laws or regulations adopted pursuant to the foregoing obligations.
- (d) A Party having given such notice with regard to a previously uncontrolled substance added to Schedule IV shall, with respect to that substance:
- (i) require licences for manufacture, trade and distribution in accordance with article 8;

- (ii) comply with the obligations of article 13 in regard to prohibition of and restrictions on export and import; and
- (iii) adopt measures in accordance with article 22 for the repression of acts contrary to laws or regulations adopted pursuant to the foregoing obligations.

(e) A Party having given such notice with regard to a substance transferred to a Schedule providing stricter controls and obligations shall apply as a minimum all of the provisions of this Convention applicable to the Schedule from which it was transferred.

8. (a) The decisions of the Commission taken under this article shall be subject to review by the Council upon the request of any Party filed within 180 days from receipt of notification of the decision. The request for review shall be sent to the Secretary-General together with all relevant information upon which the request for review is based.

(b) The Secretary-General shall transmit copies of the request for review and the relevant information to the Commission, to the World Health Organization and to all the Parties, inviting them to submit comments within ninety days. All comments received shall be submitted to the Council for consideration.

(c) The Council may confirm, alter or reverse the decision of the Commission. Notification of the Council's decision shall be transmitted to all States Members of the United Nations, to non-member States Parties to this Convention, to the Commission, to the World Health Organization and to the Board.

(d) During pendency of the review, the original decision of the Commission shall, subject to paragraph 7, remain in effect.

9. The Parties shall use their best endeavours to apply to substances which do not fall under this Convention, but which may be used in the illicit manufacture of psychotropic substances, such measures of supervision as may be practicable.

ARTICLE 3

Special provisions regarding the control of preparations

1. Except as provided in the following paragraphs of this article, a preparation is subject to the same measures of control as the psychotropic substance which it contains, and, if it contains more than one such substance, to the measures applicable to the most strictly controlled of those substances.

2. If a preparation containing a psychotropic substance other than a substance in Schedule I is compounded in such a way that it presents no, or a negligible, risk of abuse and the substance cannot be recovered by readily applicable means in a quantity liable to abuse, so that the preparation does not give rise to a public health and social problem, the preparation may be exempted from certain of the measures of control provided in this Convention in accordance with paragraph 3.

3. If a Party makes a finding under the preceding paragraph regarding a preparation, it may decide to exempt the preparation, in its country or in one of its regions, from any or all of the measures of control provided in this Convention except the requirements of:

- (a) article 8 (licences), as it applies to manufacture;
- (b) article 11 (records), as it applies to exempt preparations;
- (c) article 13 (prohibition of and restrictions on export and import);
- (d) article 15 (inspection), as it applies to manufacture;
- (e) article 16 (reports to be furnished by the Parties), as it applies to exempt preparations; and
- (f) article 22 (penal provisions), to the extent necessary for the repression of acts contrary to laws or regulations adopted pursuant to the foregoing obligations.

A Party shall notify the Secretary-General of any such decision, of the name and composition of the exempt preparation, and of the measures of control from which it is exempted. The Secretary-General shall transmit the notification to the other Parties, to the World Health Organization and to the Board.

4. If a Party or the World Health Organization has information regarding a preparation exempted pursuant to paragraph 3 which in its opinion may require the termination, in whole or in part, of the exemption, it shall notify the Secretary-General and furnish him with the information in support of the notification. The Secretary-General shall transmit such notification, and any information which he considers relevant, to the Parties, to the Commission and, when the notification is made by a Party, to the World Health Organization. The World Health Organization shall communicate to the Commission an assessment of the preparation in relation to the matters specified in paragraph 2, together with a recommendation of the control measures, if any, from which the preparation should cease to be exempted. The Commission, taking into account the communication from the World Health Organization, whose assessment shall be determinative as to medical and scientific matters, and bearing in mind the economic, social, legal, administrative and other factors it may consider relevant, may decide to terminate the exemption of the preparation from any or all control measures. Any decision of the Commission taken pursuant to this paragraph shall be communicated by the Secretary-General to all States Members of the United Nations, to non-member States Parties to this Convention, to the World Health Organization and to the Board. All Parties shall take measures to terminate the exemption from the control measure or measures in question within 180 days of the date of the Secretary-General's communication.

ARTICLE 4

Other special provisions regarding the scope of control

In respect of psychotropic substances other than those in Schedule I, the Parties may permit:

- (a) the carrying by international travellers of small quantities of preparations for personal use; each Party shall be entitled, however, to satisfy itself that these preparations have been lawfully obtained;
- (b) the use of such substances in industry for the manufacture of non-psychotropic substances or products, subject to the application of the measures of control required by this Convention until the

psychotropic substances come to be in such a condition that they will not in practice be abused or recovered;

- (c) the use of such substances, subject to the application of the measures of control required by this Convention, for the capture of animals by persons specifically authorized by the competent authorities to use such substances for that purpose.

ARTICLE 5

Limitation of use to medical and scientific purposes

1. Each Party shall limit the use of substances in Schedule I as provided in article 7.
2. Each Party shall, except as provided in article 4, limit by such measures as it considers appropriate the manufacture, export, import, distribution and stocks of, trade in, and use and possession of, substances in Schedules II, III and IV to medical and scientific purposes.
3. It is desirable that the Parties do not permit the possession of substances in Schedules II, III and IV except under legal authority.

ARTICLE 6

Special administration

It is desirable that for the purpose of applying the provisions of this Convention, each Party establish and maintain a special administration, which may with advantage be the same as, or work in close co-operation with, the special administration established pursuant to the provisions of conventions for the control of narcotic drugs.

ARTICLE 7

Special provisions regarding substances in Schedule I

In respect of substances in Schedule I, the Parties shall:

- (a) prohibit all use except for scientific and very limited medical purposes by duly authorized persons, in medical or scientific establishments which are directly under the control of their Governments or specifically approved by them;
- (b) require that manufacture, trade, distribution and possession be under a special licence or prior authorization;
- (c) provide for close supervision of the activities and acts mentioned in paragraphs (a) and (b);
- (d) restrict the amount supplied to a duly authorized person to the quantity required for his authorized purpose;
- (e) require that persons performing medical or scientific functions keep records concerning the acquisition of the substances and the details of their use, such records to be preserved for at least two years after the last use recorded therein; and

- (f) prohibit export and import except when both the exporter and importer are the competent authorities or agencies of the exporting and importing country or region, respectively, or other persons or enterprises which are specifically authorized by the competent authorities of their country or region for the purpose. The requirements of paragraph 1 of article 12 for export and import authorizations for substances in Schedule II shall also apply to substances in Schedule I.

ARTICLE 8

Licences

1. The Parties shall require that the manufacture of, trade (including export and import trade) in, and distribution of substances listed in Schedules II, III and IV be under licence or other similar control measure.
2. The Parties shall:
 - (a) control all duly authorized persons and enterprises carrying on or engaged in the manufacture of, trade (including export and import trade) in, or distribution of substances referred to in paragraph 1;
 - (b) control under licence or other similar control measure the establishments and premises in which such manufacture, trade or distribution may take place; and
 - (c) provide that security measures be taken with regard to such establishments and premises in order to prevent theft or other diversion of stocks.
3. The provisions of paragraphs 1 and 2 of this article relating to licensing or other similar control measures need not apply to persons duly authorized to perform and while performing therapeutic or scientific functions.
4. The Parties shall require that all persons who obtain licences in accordance with this Convention or who are otherwise authorized pursuant to paragraph 1 of this article or sub-paragraph (b) of article 7 shall be adequately qualified for the effective and faithful execution of the provisions of such laws and regulations as are enacted in pursuance of this Convention.

ARTICLE 9

Prescriptions

1. The Parties shall require that substances in Schedules II, III and IV be supplied or dispensed for use by individuals pursuant to medical prescription only, except when individuals may lawfully obtain, use, dispense or administer such substances in the duly authorized exercise of therapeutic or scientific functions.
2. The Parties shall take measures to ensure that prescriptions for substances in Schedules II, III and IV are issued in accordance with sound medical practice and subject to such regulation, particularly as to the number of times they may be refilled and the duration of their validity, as will protect the public health and welfare.

3. Notwithstanding paragraph 1, a Party may, if in its opinion local circumstances so require and under such conditions, including record-keeping, as it may prescribe, authorize licensed pharmacists or other licensed retail distributors designated by the authorities responsible for public health in its country or part thereof to supply, at their discretion and without prescription, for use for medical purposes by individuals in exceptional cases, small quantities, within limits to be defined by the Parties, of substances in Schedules III and IV.

ARTICLE 10

Warnings on packages, and advertising

1. Each Party shall require, taking into account any relevant regulations or recommendations of the World Health Organization, such directions for use, including cautions and warnings, to be indicated on the labels where practicable and in any case on the accompanying leaflet of retail packages of psychotropic substances, as in its opinion are necessary for the safety of the user.
2. Each Party shall, with due regard to its constitutional provisions, prohibit the advertisement of such substances to the general public.

ARTICLE 11

Records

1. The Parties shall require that, in respect of substances in Schedule I, manufacturers and all other persons authorized under article 7 to trade in and distribute those substances keep records, as may be determined by each Party, showing details of the quantities manufactured, the quantities held in stock, and, for each acquisition and disposal, details of the quantity, date, supplier and recipient.
2. The Parties shall require that, in respect of substances in Schedules II and III, manufacturers, wholesale distributors, exporters and importers keep records, as may be determined by each Party, showing details of the quantities manufactured and, for each acquisition and disposal, details of the quantity, date, supplier and recipient.
3. The Parties shall require that, in respect of substances in Schedule II, retail distributors, institutions for hospitalization and care and scientific institutions keep records, as may be determined by each Party, showing, for each acquisition and disposal, details of the quantity, date, supplier and recipient.
4. The Parties shall ensure, through appropriate methods and taking into account the professional and trade practices in their countries, that information regarding acquisition and disposal of substances in Schedule III by retail distributors, institutions for hospitalization and care and scientific institutions is readily available.
5. The Parties shall require that, in respect of substances in Schedule IV, manufacturers, exporters and importers keep records, as may be determined by each Party, showing the quantities manufactured, exported and imported.

6. The Parties shall require manufacturers of preparations exempted under paragraph 3 of article 3 to keep records as to the quantity of each psychotropic substance used in the manufacture of an exempt preparation, and as to the nature, total quantity and initial disposal of the exempt preparation manufactured therefrom.

7. The Parties shall ensure that the records and information referred to in this article which are required for purposes of reports under article 16 shall be preserved for at least two years.

ARTICLE 12

Provisions relating to international trade

1. (a) Every Party permitting the export or import of substances in Schedule I or II shall require a separate import or export authorization, on a form to be established by the Commission, to be obtained for each such export or import whether it consists of one or more substances.

(b) Such authorization shall state the international non-proprietary name, or, lacking such a name, the designation of the substance in the Schedule, the quantity to be exported or imported, the pharmaceutical form, the name and address of the exporter and importer, and the period within which the export or import must be effected. If the substance is exported or imported in the form of a preparation, the name of the preparation, if any, shall additionally be furnished. The export authorization shall also state the number and date of the import authorization and the authority by whom it has been issued.

(c) Before issuing an export authorization the Parties shall require an import authorization, issued by the competent authority of the importing country or region and certifying that the importation of the substance or substances referred to therein is approved, and such an authorization shall be produced by the person or establishment applying for the export authorization.

(d) A copy of the export authorization shall accompany each consignment, and the Government issuing the export authorization shall send a copy to the Government of the importing country or region.

(e) The Government of the importing country or region, when the importation has been effected, shall return the export authorization with an endorsement certifying the amount actually imported, to the Government of the exporting country or region.

2. (a) The Parties shall require that for each export of substances in Schedule III exporters shall draw up a declaration in triplicate, on a form to be established by the Commission, containing the following information:

- (i) the name and address of the exporter and importer;
- (ii) the international non-proprietary name, or, failing such a name, the designation of the substance in the Schedule;
- (iii) the quantity and pharmaceutical form in which the substance is exported, and, if in the form of a preparation, the name of the preparation, if any; and
- (iv) the date of despatch.

(b) Exporters shall furnish the competent authorities of their country or region with two copies of the declaration. They shall attach the third copy to their consignment.

(c) A Party from whose territory a substance in Schedule III has been exported shall, as soon as possible but not later than ninety days after the date of despatch, send to the competent authorities of the importing country or region, by registered mail with return of receipt requested, one copy of the declaration received from the exporter.

(d) The Parties may require that, on receipt of the consignment, the importer shall transmit the copy accompanying the consignment, duly endorsed stating the quantities received and the date of receipt, to the competent authorities of his country or region.

3. In respect of substances in Schedules I and II the following additional provisions shall apply:

(a) The Parties shall exercise in free ports and zones the same supervision and control as in other parts of their territory, provided, however, that they may apply more drastic measures.

(b) Exports of consignments to a post office box, or to a bank to the account of a person other than the person named in the export authorization, shall be prohibited.

(c) Exports to bonded warehouses of consignments of substances in Schedule I are prohibited. Exports of consignments of substances in Schedule II to a bonded warehouse are prohibited unless the Government of the importing country certifies on the import authorization, produced by the person or establishment applying for the export authorization, that it has approved the importation for the purpose of being placed in a bonded warehouse. In such case the export authorization shall certify that the consignment is exported for such purpose. Each withdrawal from the bonded warehouse shall require a permit from the authorities having jurisdiction over the warehouse and, in the case of a foreign destination, shall be treated as if it were a new export within the meaning of this Convention.

(d) Consignments entering or leaving the territory of a Party not accompanied by an export authorization shall be detained by the competent authorities.

(e) A Party shall not permit any substances consigned to another country to pass through its territory, whether or not the consignment is removed from the conveyance in which it is carried, unless a copy of the export authorization for consignment is produced to the competent authorities of such Party.

(f) The competent authorities of any country or region through which a consignment of substances is permitted to pass shall take all due measures to prevent the diversion of the consignment to a destination other than that named in the accompanying copy of the export authorization, unless the Government of the country or region through which the consignment is passing authorizes the diversion. The Government of the country or region of transit shall treat any requested diversion as if the diversion were an export from the country or region of transit to the country or region of new destination. If the diversion is authorized, the

provisions of paragraph (e) shall also apply between the country or region of transit and the country or region which originally exported the consignment.

(g) No consignment of substances, while in transit or whilst being stored in a bonded warehouse, may be subjected to any process which would change the nature of the substance in question. The packing may not be altered without the permission of the competent authorities.

(h) The provisions of sub-paragraphs (e) to (g) relating to the passage of substances through the territory of a Party do not apply where the consignment in question is transported by aircraft which does not land in the country or region of transit. If the aircraft lands in any such country or region, those provisions shall be applied so far as circumstances require.

(i) The provisions of this paragraph are without prejudice to the provisions of any international agreements which limit the control which may be exercised by any of the Parties over such substances in transit.

ARTICLE 13

Prohibition of and restrictions on export and import

1. A Party may notify all the other Parties through the Secretary-General that it prohibits the import into its country or into one of its regions of one or more substances in Schedule II, III or IV, specified in its notification. Any such notification shall specify the name of the substance as designated in Schedule II, III or IV.
2. If a Party has been notified of a prohibition pursuant to paragraph 1, it shall take measures to ensure that none of the substances specified in the notification is exported to the country or one of the regions of the notifying Party.
3. Notwithstanding the provisions of the preceding paragraphs, a Party which has given notification pursuant to paragraph 1 may authorize by special import licence in each case the import of specified quantities of the substances in question or preparations containing such substances. The issuing authority of the importing country shall send two copies of the special import licence, indicating the name and address of the importer and the exporter, to the competent authority of the exporting country or region, which may then authorize the exporter to make the shipment. One copy of the special import licence, duly endorsed by the competent authority of the exporting country or region, shall accompany the shipment.

ARTICLE 14

Special provisions concerning the carriage of psychotropic substances in first-aid kits of ships, aircraft or other forms of public transport engaged in international traffic

1. The international carriage by ships, aircraft or other forms of international public transport, such as international railway trains and motor coaches, of such limited quantities of substances in Schedule II, III or IV as may be needed during their journey or voyage for first-aid purposes or emergency cases shall not be considered to be export, import or passage through a country within the meaning of this Convention.

2. Appropriate safeguards shall be taken by the country of registry to prevent the improper use of the substances referred to in paragraph 1 or their diversion for illicit purposes. The Commission, in consultation with the appropriate international organizations, shall recommend such safeguards.

3. Substances carried by ships, aircraft or other forms of international public transport, such as international railway trains and motor coaches, in accordance with paragraph 1 shall be subject to the laws, regulations, permits and licences of the country of registry, without prejudice to any rights of the competent local authorities to carry out checks, inspections and other control measures on board these conveyances. The administration of such substances in the case of emergency shall not be considered a violation of the requirements of paragraph 1 of article 9.

ARTICLE 15

Inspection

The Parties shall maintain a system of inspection of manufacturers, exporters, importers, and wholesale and retail distributors of psychotropic substances and of medical and scientific institutions which use such substances. They shall provide for inspections, which shall be made as frequently as they consider necessary, of the premises and of stocks and records.

ARTICLE 16

Reports to be furnished by the Parties

1. The Parties shall furnish to the Secretary-General such information as the Commission may request as being necessary for the performance of its functions, and in particular an annual report regarding the working of the Convention in their territories including information on:

- (a) important changes in their laws and regulations concerning psychotropic substances; and
- (b) significant developments in the abuse of and the illicit traffic in psychotropic substances within their territories.

2. The Parties shall also notify the Secretary-General of the names and addresses of the governmental authorities referred to in sub-paragraph (f) of article 7, in article 12 and in paragraph 3 of article 13. Such information shall be made available to all Parties by the Secretary-General.

3. The Parties shall furnish, as soon as possible after the event, a report to the Secretary-General in respect of any case of illicit traffic in psychotropic substances or seizure from such illicit traffic which they consider important because of:

- (a) new trends disclosed;
- (b) the quantities involved;
- (c) the light thrown on the sources from which the substances are obtained; or
- (d) the methods employed by illicit traffickers.

Copies of the report shall be communicated in accordance with sub-paragraph (b) of article 21.

4. The Parties shall furnish to the Board annual statistical reports in accordance with forms prepared by the Board:

- (a) in regard to each substance in Schedules I and II, on quantities manufactured, exported to and imported from each country or region as well as on stocks held by manufacturers;
- (b) in regard to each substance in Schedules III and IV, on quantities manufactured, as well as on total quantities exported and imported;
- (c) in regard to each substance in Schedules II and III, on quantities used in the manufacture of exempt preparations; and
- (d) in regard to each substance other than a substance in Schedule I, on quantities used for industrial purposes in accordance with sub-paragraph (b) of article 4.

The quantities manufactured which are referred to in sub-paragraphs (a) and (b) of this paragraph do not include the quantities of preparations manufactured.

5. A Party shall furnish the Board, on its request, with supplementary statistical information relating to future periods on the quantities of any individual substance in Schedules III and IV exported to and imported from each country or region. That Party may request that the Board treat as confidential both its request for information and the information given under this paragraph.

6. The Parties shall furnish the information referred to in paragraphs 1 and 4 in such a manner and by such dates as the Commission or the Board may request.

ARTICLE 17

Functions of the Commission

1. The Commission may consider all matters pertaining to the aims of this Convention and to the implementation of its provisions, and may make recommendations relating thereto.
2. The decisions of the Commission provided for in articles 2 and 3 shall be taken by a two-thirds majority of the members of the Commission.

ARTICLE 18

Reports of the Board

1. The Board shall prepare annual reports on its work containing an analysis of the statistical information at its disposal, and, in appropriate cases, an account of the explanations, if any, given by or required of Governments, together with any observations and recommendations which the Board desires to make. The Board may make such additional reports as it considers necessary. The reports shall be submitted to the Council through the Commission, which may make such comments as it sees fit.
2. The reports of the Board shall be communicated to the Parties and subsequently published by the Secretary-General. The Parties shall permit their unrestricted distribution.

ARTICLE 19

Measures by the Board to ensure the
execution of the provisions of the Convention

1. (a) If, on the basis of its examination of information submitted by governments to the Board or of information communicated by United Nations organs, the Board has reason to believe that the aims of this Convention are being seriously endangered by reason of the failure of a country or region to carry out the provisions of this Convention, the Board shall have the right to ask for explanations from the Government of the country or region in question. Subject to the right of the Board to call the attention of the Parties, the Council and the Commission to the matter referred to in sub-paragraph (c) below, it shall treat as confidential a request for information or an explanation by a government under this sub-paragraph.

(b) After taking action under sub-paragraph (a), the Board, if satisfied that it is necessary to do so, may call upon the Government concerned to adopt such remedial measures as shall seem under the circumstances to be necessary for the execution of the provisions of this Convention.

(c) If the Board finds that the Government concerned has failed to give satisfactory explanations when called upon to do so under sub-paragraph (a), or has failed to adopt any remedial measures which it has been called upon to take under sub-paragraph (b), it may call the attention of the Parties, the Council and the Commission to the matter.

2. The Board, when calling the attention of the Parties, the Council and the Commission to a matter in accordance with paragraph 1(c), may, if it is satisfied that such a course is necessary, recommend to the Parties that they stop the export, import, or both, of particular psychotropic substances, from or to the country or region concerned, either for a designated period or until the Board shall be satisfied as to the situation in that country or region. The State concerned may bring the matter before the Council.

3. The Board shall have the right to publish a report on any matter dealt with under the provisions of this article, and communicate it to the Council, which shall forward it to all Parties. If the Board publishes in this report a decision taken under this article or any information relating thereto, it shall also publish therein the views of the Government concerned if the latter so requests.

4. If in any case a decision of the Board which is published under this article is not unanimous, the views of the minority shall be stated.

5. Any State shall be invited to be represented at a meeting of the Board at which a question directly interesting it is considered under this article.

6. Decisions of the Board under this article shall be taken by a two-thirds majority of the whole number of the Board.

7. The provisions of the above paragraphs shall also apply if the Board has reason to believe that the aims of this Convention are being seriously endangered as a result of a decision taken by a Party under paragraph 7 of article 2.

ARTICLE 20

Measures against the abuse of psychotropic substances

1. The Parties shall take all practicable measures for the prevention of abuse of psychotropic substances and for the early identification, treatment, education, after-care, rehabilitation and social reintegration of the persons involved, and shall co-ordinate their efforts to these ends.
2. The Parties shall as far as possible promote the training of personnel in the treatment, after-care, rehabilitation and social reintegration of abusers of psychotropic substances.
3. The Parties shall assist persons whose work so requires to gain an understanding of the problems of abuse of psychotropic substances and of its prevention, and shall also promote such understanding among the general public if there is a risk that abuse of such substances will become widespread.

ARTICLE 21

Action against the illicit traffic

Having due regard to their constitutional, legal and administrative systems, the Parties shall:

- (a) make arrangements at the national level for the co-ordination of preventive and repressive action against the illicit traffic; to this end they may usefully designate an appropriate agency responsible for such co-ordination;
- (b) assist each other in the campaign against the illicit traffic in psychotropic substances, and in particular immediately transmit, through the diplomatic channel or the competent authorities designated by the Parties for this purpose, to the other Parties directly concerned, a copy of any report addressed to the Secretary-General under article 16 in connexion with the discovery of a case of illicit traffic or a seizure;
- (c) co-operate closely with each other and with the competent international organizations of which they are members with a view to maintaining a co-ordinated campaign against the illicit traffic;
- (d) ensure that international co-operation between the appropriate agencies be conducted in an expeditious manner; and
- (e) ensure that, where legal papers are transmitted internationally for the purpose of judicial proceedings, the transmittal be effected in an expeditious manner to the bodies designated by the Parties; this requirement shall be without prejudice to the right of a Party to require that legal papers be sent to it through the diplomatic channel.

ARTICLE 22

Penal provisions

1. (a) Subject to its constitutional limitations, each Party shall treat as a punishable offence, when committed intentionally, any action contrary to a law or

regulation adopted in pursuance of its obligations under this Convention, and shall ensure that serious offences shall be liable to adequate punishment, particularly by imprisonment or other penalty of deprivation of liberty.

(b) Notwithstanding the preceding sub-paragraph, when abusers of psychotropic substances have committed such offences, the Parties may provide, either as an alternative to conviction or punishment or in addition to punishment, that such abusers undergo measures of treatment, education, after-care, rehabilitation and social reintegration in conformity with paragraph 1 of article 20.

2. Subject to the constitutional limitations of a Party, its legal system and domestic law,

- (a) (i) if a series of related actions constituting offences under paragraph 1 has been committed in different countries, each of them shall be treated as a distinct offence;
- (ii) intentional participation in, conspiracy to commit and attempts to commit, any of such offences, and preparatory acts and financial operations in connexion with the offences referred to in this article, shall be punishable offences as provided in paragraph 1;
- (iii) foreign convictions for such offences shall be taken into account for the purpose of establishing recidivism; and
- (iv) serious offences heretofore referred to committed either by nationals or by foreigners shall be prosecuted by the Party in whose territory the offence was committed, or by the Party in whose territory the offender is found if extradition is not acceptable in conformity with the law of the Party to which application is made, and if such offender has not already been prosecuted and judgement given.

(b) It is desirable that the offences referred to in paragraph 1 and paragraph 2 (a) (ii) be included as extradition crimes in any extradition treaty which has been or may hereafter be concluded between any of the Parties, and, as between any of the Parties which do not make extradition conditional on the existence of a treaty or on reciprocity, be recognized as extradition crimes; provided that extradition shall be granted in conformity with the law of the Party to which application is made, and that the Party shall have the right to refuse to effect the arrest or grant the extradition in cases where the competent authorities consider that the offence is not sufficiently serious.

3. Any psychotropic substance or other substance, as well as any equipment, used in or intended for the commission of any of the offences referred to in paragraphs 1 and 2 shall be liable to seizure and confiscation.

4. The provisions of this article shall be subject to the provisions of the domestic law of the Party concerned on questions of jurisdiction.

5. Nothing contained in this article shall affect the principle that the offences to which it refers shall be defined, prosecuted and punished in conformity with the domestic law of a Party.

ARTICLE 23

Application of stricter control measures than those required by this Convention

A Party may adopt more strict or severe measures of control than those provided by this Convention if, in its opinion, such measures are desirable or necessary for the protection of the public health and welfare.

ARTICLE 24

Expenses of international organs incurred in administering the provisions of the Convention

The expenses of the Commission and the Board in carrying out their respective functions under this Convention shall be borne by the United Nations in such manner as shall be decided by the General Assembly. The Parties which are not Members of the United Nations shall contribute to these expenses such amounts as the General Assembly finds equitable and assesses from time to time after consultation with the Governments of these Parties.

ARTICLE 25

Procedure for admission, signature, ratification and accession

1. Members of the United Nations, States not Members of the United Nations which are members of a specialized agency of the United Nations or of the International Atomic Energy Agency or Parties to the Statute of the International Court of Justice, and any other State invited by the Council, may become Parties to this Convention:
 - (a) by signing it; or
 - (b) by ratifying it after signing it subject to ratification; or
 - (c) by acceding to it.
2. The Convention shall be open for signature until 1 January 1972 inclusive. Thereafter it shall be open for accession.
3. Instruments of ratification or accession shall be deposited with the Secretary-General.

ARTICLE 26

Entry into force

1. The Convention shall come into force on the ninetieth day after forty of the States referred to in paragraph 1 of article 25 have signed it without reservation of ratification or have deposited their instruments of ratification or accession.
2. For any other State signing without reservation of ratification, or depositing an instrument of ratification or accession after the last signature or deposit referred to in the preceding paragraph, the Convention shall enter into force on the ninetieth day following the date of its signature or deposit of its instrument of ratification or accession.

ARTICLE 27

Territorial application

The Convention shall apply to all non-metropolitan territories for the international relations of which any Party is responsible except where the previous consent of such a territory is required by the Constitution of the Party or of the territory concerned, or required by custom. In such a case the Party shall endeavour to secure the needed consent of the territory within the shortest period possible, and when the consent is obtained the Party shall notify the Secretary-General. The Convention shall apply to the territory or territories named in such a notification from the date of its receipt by the Secretary-General. In those cases where the previous consent of the non-metropolitan territory is not required, the Party concerned shall, at the time of signature, ratification or accession, declare the non-metropolitan territory or territories to which this Convention applies.

ARTICLE 28

Regions for the purposes of this Convention

1. Any Party may notify the Secretary-General that, for the purposes of this Convention, its territory is divided into two or more regions, or that two or more of its regions are consolidated into a single region.
2. Two or more Parties may notify the Secretary-General that, as the result of the establishment of a customs union between them, those Parties constitute a region for the purposes of this Convention.
3. Any notification under paragraph 1 or 2 shall take effect on 1 January of the year following the year in which the notification was made.

ARTICLE 29

Denunciation

1. After the expiry of two years from the date of the coming into force of this Convention any Party may, on its own behalf or on behalf of a territory for which it has international responsibility, and which has withdrawn its consent given in accordance with article 27, denounce this Convention by an instrument in writing deposited with the Secretary-General.
2. The denunciation, if received by the Secretary-General on or before the first day of July of any year, shall take effect on the first day of January of the succeeding year, and if received after the first day of July it shall take effect as if it had been received on or before the first day of July in the succeeding year.
3. The Convention shall be terminated if, as a result of denunciations made in accordance with paragraphs 1 and 2, the conditions for its coming into force as laid down in paragraph 1 of article 26 cease to exist.

ARTICLE 30

Amendments

1. Any Party may propose an amendment to this Convention. The text of any such amendment and the reasons therefor shall be communicated to the Secretary-General, who shall communicate them to the Parties and to the Council. The Council may decide either:

(a) that a conference shall be called in accordance with paragraph 4 of Article 62 of the Charter of the United Nations to consider the proposed amendment; or

(b) that the Parties shall be asked whether they accept the proposed amendment and also asked to submit to the Council any comments on the proposal.

2. If a proposed amendment circulated under paragraph 1 (b) has not been rejected by any Party within eighteen months after it has been circulated, it shall thereupon enter into force. If however a proposed amendment is rejected by any Party, the Council may decide, in the light of comments received from Parties, whether a conference shall be called to consider such amendment.

ARTICLE 31

Disputes

1. If there should arise between two or more Parties a dispute relating to the interpretation or application of this Convention, the said Parties shall consult together with a view to the settlement of the dispute by negotiation, investigation, mediation, conciliation, arbitration, recourse to regional bodies, judicial process or other peaceful means of their own choice.

2. Any such dispute which cannot be settled in the manner prescribed shall be referred, at the request of any one of the parties to the dispute, to the International Court of Justice for decision.

ARTICLE 32

Reservations

1. No reservation other than those made in accordance with paragraphs 2, 3 and 4 of the present article shall be permitted.

2. Any State may at the time of signature, ratification or accession make reservations in respect of the following provisions of the present Convention:

(a) article 19, paragraphs 1 and 2;

(b) article 27; and

(c) article 31.

3. A State which desires to become a Party but wishes to be authorized to make reservations other than those made in accordance with paragraphs 2 and 4 may inform the Secretary-General of such intention. Unless by the end of twelve months after the date of the Secretary-General's communication of the reservation concerned, this reservation has been objected to by one third of the States that have signed without

reservation of ratification, ratified or acceded to this Convention before the end of that period, it shall be deemed to be permitted, it being understood however that States which have objected to the reservation need not assume towards the reserving State any legal obligation under this Convention which is affected by the reservation.

4. A State on whose territory there are plants growing wild which contain psychotropic substances from among those in Schedule I and which are traditionally used by certain small, clearly determined groups in magical or religious rites, may, at the time of signature, ratification or accession, make reservations concerning these plants, in respect of the provisions of article 7, except for the provisions relating to international trade.

5. A State which has made reservations may at any time by notification in writing to the Secretary-General withdraw all or part of its reservations.

ARTICLE 33

Notifications

The Secretary-General shall notify to all the States referred to in paragraph 1 of article 25:

- (a) signatures, ratifications and accessions in accordance with article 25;
- (b) the date upon which this Convention enters into force in accordance with article 26;
- (c) denunciations in accordance with article 29; and
- (d) declarations and notifications under articles 27, 28, 30 and 32.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned, duly authorized, have signed this Convention on behalf of their respective Governments.

DONE AT VIENNA, this twenty-first day of February one thousand nine hundred and seventy-one, in a single copy in the Chinese, English, French, Russian and Spanish languages, each being equally authentic. The Convention shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations, who shall transmit certified true copies thereof to all the Members of the United Nations and to the other States referred to in paragraph 1 of article 25.

LISTS OF SUBSTANCES IN THE SCHEDULES*

LIST OF SUBSTANCES IN SCHEDULE I

<u>INN</u>	<u>Other non-proprietary or trivial names</u>	<u>Chemical Name</u>
1.	DET	<u>N,N</u> -diethyltryptamine
2.	DMHP	3-(1,2-dimethylheptyl)-1-hydroxy-7,8,9,10-tetrahydro-6,6,9-trimethyl-6H-dibenzo <u>[b,d]</u> pyran
3.	DMT	<u>N,N</u> -dimethyltryptamine
4. (+)-LYSERGIDE	LSD, LSD-25	(+)- <u>N,N</u> -diethyllysergamide (<u>d</u> -lysergic acid diethylamide)
5.	mescaline	3,4,5-trimethoxyphenethylamine
6.	parahexyl	3-hexyl-1-hydroxy-7,8,9,10-tetrahydro-6,6,9-trimethyl-6H-dibenzo <u>[b,d]</u> pyran
7.	psilocine, psilotsin	3-(2-dimethylaminoethyl)-4-hydroxyindole
8. PSILOCYBINE		3-(2-dimethylaminoethyl)indol-4-yl dihydrogen phosphate
9.	STP, DOM	2-amino-1-(2,5-dimethoxy-4-methyl)phenylpropane
10.	tetrahydrocannabinols, all isomers	1-hydroxy-3-pentyl-6a,7,10a-tetrahydro-6,6,9-trimethyl-6H-dibenzo <u>[b,d]</u> pyran

* The names printed in capitals in the left-hand column are the International Non-Proprietary Names (INN). With one exception ((+)-LYSERGIDE), other non-proprietary or trivial names are given only where no INN has yet been proposed.

LIST OF SUBSTANCES IN SCHEDULE II

<u>INN</u>	<u>Other non-proprietary or trivial names</u>	<u>Chemical name</u>
1. AMPHETAMINE		(\pm)-2-amino-1-phenylpropane
2. DEXAMPHETAMINE		(+)-2-amino-1-phenylpropane
3. METHAMPHETAMINE		(+)-2-methylamino-1-phenylpropane
4. METHYLPHENIDATE		2-phenyl-2-(2-piperidyl)acetic acid, methyl ester
5. PHENCYCLIDINE		1-(1-phenylcyclohexyl) piperidine
6. PHENMETRAZINE		3-methyl-2-phenylmorpholine

LIST OF SUBSTANCES IN SCHEDULE III

<u>INN</u>	<u>Other non-proprietary or trivial names</u>	<u>Chemical name</u>
1. AMOBARBITAL		5-ethyl-5-(3-methylbutyl) barbituric acid
2. CYCLOBARBITAL		5-(1-cyclohexen-1-yl)-5- ethylbarbituric acid
3. GLUTETHIMIDE		2-ethyl-2-phenylglutarimide
4. PENTOBARBITAL		5-ethyl-5-(1-methylbutyl) barbituric acid
5. SECOBARBITAL		5-allyl-5-(1-methylbutyl) barbituric acid

LIST OF SUBSTANCES IN SCHEDULE IV

<u>INN</u>	<u>Other non-proprietary or trivial names</u>	<u>Chemical name</u>
1. AMFEPRAMONE		2-(diethylamino)propicphenone
2. BARBITAL		5,5-diethylbarbituric acid
3.	ethchlorvynol	ethyl-2-chlorovinylethinyl- carbinol
4. ETHINAMATE		1-ethynylcyclohexanolcarbamate
5. MEPROBAMATE		2-methyl-2-propyl-1,3- propanediol dicarbamate
6. METHAQUALONE		2-methyl-3- <u>o</u> -tolyl-4(3H)- quinazolinone
7. METHYLPHENOBARBITAL		5-ethyl-1-methyl-5-phenyl- barbituric acid
8. METHYPRYLON		3,3-diethyl-5-methyl-2,4- piperidine-dione
9. PHENOBARBITAL		5-ethyl-5-phenylbarbituric acid
10. PIPRADROL		1,1-diphényl-1-(2-piperidyl) methanol
11.	SPA	(-)-1-dimethylamino-1,2- diphenylethane